THE

SAMSKRITA BHASHAMANJARI.

Very useful

FOR

SANSKRIT BEGINNERS.

ஸம்ஸ்க்ருத

பாஷாமஞ்ஜரி.

இஃது,

ஸம்ஸ்கிருத பாஷையைக்கற்க ஆவலுடைய

பிள்ளைகட்கதிக

உபயோகமாகும்பொருட்டு செய்யப்பட்டது.

PRINTED BY

T. Swaminatha Sastry,

At The Sastra Sanjeevini Press,

MADRAS.

1925.

S.P. Venkatrama ganapathical Book

ஸ்ரீவர[illegible] நம:

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌭𑌾𑌷𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂	தமிழ்
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑍇	ஸ்ரீரங்கத்தில்
𑌸𑌕𑌲𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌣𑌃	எல்லாசாஸ்திரங்களிலும் வல்லவரான
𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍	ஓராளொரு
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	வித்துவான்
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍	உளர்.
𑌤𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿	அவ்வித்துவானை நோக்கி
𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨	ஓராளொரு
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀	கல்வியில் ஆவலுடையவனான சீஷன்
𑌆𑌗𑌤𑍍𑌯	வந்து
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯	நமஸ்கரித்து
𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑌿	சொல்லுகிறான்.
𑌹𑍇 𑌗𑍁𑌰𑌵𑌃	ஓ குருவானவரே!
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯	கல்வியைக்கற்கும் பொருட்டு
𑌆𑌗𑌤𑌂	வந்தேன்.
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾	அன்போடு
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤	பாருங்கள்.
𑌮𑌯𑌾	என்னால்
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃	செய்யப்பட்ட
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃	நமஸ்காரங்களை
𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤	பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.
𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂	எனக்கு
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂	கல்வி தானத்தை
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤	செய்யுங்கள்.
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃	என்னால்
𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌾	அப்போதைக்கப்போது
𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂	பரீக்ஷையை
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌤	பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.
𑌮𑍇	என்னுடைய

பிதரௌ=தாய்தந்தைகளே
ப்ரீணயத=களிப்படையச்
செய்யுங்கள்.
மயி=என்பேரில்
ப்ரேம=அன்பை
நிக்ஷிபத=வையுங்கள்.
குரவோ வதந்தி=குருசொல்
லுகின்றார்.
த்வம்= நீ
க:= யார்
த்வாம்=உன்னை
வயம்=நாங்கள்
ந வித்ம:=அறியோம்.
ததாபி-அப்படிக்காயினும்
த்வயா=உன்னால்
உச்யமானானி=சொல்லப்படு
கின்ற
வசாம்ஸி=வார்த்தைகள்
அஸ்மந்மந:=எங்கள்மனதை
ஹரந்தி=கரைக்கின்றன.
துப்யம்=உனக்கு
வித்யாம்=வித்தையை
வதாம:=சொல்லுகிறோம்.
அஸ்மாகம்=எங்களுக்கு
த்வத்த:=உன்னைப்பார்க்கிலும்
ப்ரிய:=ப்ரீதியான

ஶிஷ்ய:=மாணக்கன்
நலபதே=அகப்படான்
தவ=உன்னுடைய [ன
விநயாதய:=வினயம்முதலா
குணா:=குணங்கள்
அஸ்மான்=எங்களை
ஸந்தோஷயந்தி=சந்தோஷ
ப்படுத்துகின்றன.
ந:=எங்களுக்கு
த்வயி=உன்பேரில்
அதீவ=மிகவும்
வத்ஸலதா=அன்பு
அஜநி=உண்டாயிற்று.
தத:=அதனால்
த்வம்= நீ
அஸ்மத்க்ருஹே=எங்கள்வீட்டி
ஸ்தித்வா=இருந்து [ல்
அஸ்மாகம்=எங்களால்.
வித்யாம்=வித்தையை
க்ருஹாண=உணரும்,
த்வம்=நீ
ப்ரத்யஹம்=தினந்தோறும்
உஷஸி=விடியகாலத்தில்
இஷ்டதேவதாம்= இஷ்டதை
வத்தை [கொண்டே
த்யாயந்=தியானஞ்செய்து

ஜாக்ருஹி = தூக்கத்தைவிட்டெழுந்திரும்.
ததஃ = பிறகு
தந்தாவனாதீனி = பற்துலக்கல்முதலான
நித்யக்ருத்யானி = நித்தியகர்மங்களை
நிர்வர்த்ய = முடித்துக்கொண்டு
பாடசாலாம்ப்ரதி = பள்ளியைநோக்கி
ஆகச்ச = வாரும்.
ப்ராரம்பே = ஆரம்பத்தில்
பலகே = பலகையின்பேரில்
கடின்யா = பலபத்தினல்
அக்ஷராணி = எழுத்துக்களை
லிக = எழுதும்.
அனந்தரம் = பிற்பாடு
லேகின்யா = பேனாவால்
மஷீமணிகூப்யாம் = மைபுட்டியிலிருக்கும்
மஷீம் = மையை
உத்க்ஷிப்ய = எடுத்து
காகதே = காகிதத்தில்
படனீயானி = வாசிக்கவேண்டிய
பத்யாதீனி = பாட்டுமுதலானவைகளை

லிகித்வா = எழுதி
பட = வாசியும்.
தத் அனந்தரம் = அதன்பிறகு
ஏகம் = ஒன்று
த்வே = இரண்டு
த்ரீணி = மூன்று
சத்வாரி = நான்கு
பஞ்ச = ஐந்து
ஷட் = ஆறு
ஸப்த = ஏழு
அஷ்ட = எட்டு
நவ = ஒன்பது
தச = பத்து
ஏகாதச = பதினொன்று
த்வாதச = பன்னிரண்டு
த்ரயோதச = பதிமூன்று
சதுர்தச = பதினான்கு
பஞ்சதச = பதினைந்து
ஷோடச = பதினாறு
ஸப்ததச = பதினேழு
அஷ்டாதச = பதினெட்டு
ஏகோனவிம்சதிஃ = பத்தொன்பது
விம்சதிஃ = இருபது
த்ரிம்சத் = முப்பது
சத்வாரிம்சத் = நாற்பது

பஞ்சாஶத் = ஐம்பது
ஷஷ்டி: = அறுபது
ஸப்ததி: = எழுபது
அஶீதி: = எண்பது
நவதி: = தொன்னூறு
ஶதம் = நூறு
ஸஹஸ்ரம் = ஆயிரம்
அயுதம் = பதினாயிரம் [ன்
ஏதாதிகா: = இவைமுதலா
ஸங்க்யா: = கணக்குகளை
விலிக்ய = எழுது.
ஸங்கலநவ்யவகலநே = கூட்டல்கழித்தலை
குரு = செய்யும்.
தத: பரம் = அதற்குபிறகு
பாடாந் = பாடங்களை
விஜாநந் = கெவனித்துக்கொ
காலம் = காலத்தை [ண்டே

யாபய = கழியும்.
ஏவம் = இந்தப்படிக்கு [ல்
ஸ்திதாயதி = இருப்பையர்கி
த்வாம் = உன்னை
ஸகலஶாஸ்த்ரேஷு = எல்லா சாஸ்த்ரங்களிலும்
ப்ரவீண: = வல்லவனாக
குர்ம: = செய்கின்றோம்.
இதாநீம் = இப்பொழுது
தேவபாஷாமஞ்ஜரீம் = தேவ பாஷாமஞ்சரியை
பட = வாசியும்.
தேந = அதனால்
தவ = உனக்கு
ஶீக்ரம் = துரையில்
தத்பாஷாஜ்ஞாநம் = அந்தஸம்ஸ்கிருதபாஷையின்கியானம்
பவேத் = உண்டாகும்.

இத்யுபோத்காத ப்ரகரணம்.

அத ப்ரஶ்நோத்தரவிஷயா ப்ராரப்யதே.

ஶ்ரீமத்ஸகலஸத்குணகணாஶ்ரய: = ஸ்ரீமந்தங்களான ஸகலஸத்குணங்களுக்கு ஸாதனபூதனாயும்
கலிங்கதேஶாதிப: = களிங்கதேசப்பிரபுவாயும்
ஸுபுத்திநாமக: = சுமபுத்தி என்னும் பெயருடைய
கஶ்சித் = ஓரொரு

𑌰𑌾𑌜𑌾 = அரசன்
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 = உளன்.
𑌤𑌸𑍍𑌯 = அவனுக்கு
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 = ஒருவொருவேளை
𑌸𑌕𑌲𑌦𑍇𑌶𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 = எல்லாதேசசங்கதிகளை
𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 = அறியவேணுமென்று
𑌮𑌤𑌿𑌃 = நினைவு
𑌉𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾 = விளைந்தது, (உண்டாயிற்று.)
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 = இதற்குள்
𑌦𑍈𑌵𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 = தைவாதீனத்தினால்
𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 = ஒரொருவ
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 = பிராமணன்
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂 = அவ்வரசனிடத்திற்கு
𑌆𑌗𑌮𑌤𑍍 = வந்தான்.
𑌤𑌂 = அப்பிராமணனை
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 = பார்த்து
𑌰𑌾𑌜𑌾 = அரசன்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 = சொல்லுகிறான்.
𑌭𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 = ஓபிராமணா!
𑌅𑌹𑌂 = நான்
𑌭𑌵𑌤𑍇 = உன்பொருட்டு
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌯𑍇 = நமஸ்காரம் செய்கிறேன்
𑌭𑍋 𑌭𑍂𑌪 = ஓ இராஜனே!
𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 = தீர்க்காயுஷ்மந்தனாக
𑌭𑌵 = ஆகக்கடவாய்.
𑌭𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 = ஓபிராமணா!
𑌤𑍍𑌵𑌂 = நீர்
𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 = எந்ததேசத்திலிருந்து
𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 = வருகின்றாய்.
𑌭𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 = ஓ அரசனே!
𑌦𑍂𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌗𑌮𑌨𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 = தூரவழிநடந்ததில்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 = விடைகொடுப்பதற்கு
𑌨𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌮𑌿 = வல்லவனல்ல
𑌅𑌤𑌃 = அதனால்
𑌪𑌾𑌦𑍌 = பாதங்களை
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 = அலம்பிக்கொண்டு
𑌤𑌕𑍍𑌰𑌂 = மோரை
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 = உட்கொண்டுசாப்பிட்டு

க்ஷணம் - நொடிப்பொழுது
உபவிஶ்ய = உட்கார்ந்து
விஶ்ரம்ய - விடாய்தீர்த்துக் கொண்டு
பவதா = உன்றனால்
யத்யத் = எதேது
ப்ருச்ச்யதே = கேழ்க்கப்படுகிறதோ
தத்ஸர்வம் = அவைஎல்லாவற்றையும்
கதயாமி = சொல்லுகிறேன்
ஸமீசீனம் = நல்லது.
ததைவ = அப்படிக்கே
கரோமி = செய்கிறேன்.
போ ப்ருத்ய = அடாஏவலாளி
க்வ = எவ்விடத்தில்
வர்த்தஸே = இருக்கிறாய்
தேவ = ஓ ஆண்டவனே!
ஏஷோஸ்மி = இதோஇருக்கிறேன்
அயம்ப்ராஹ்மண: = இவ்வந்தணன்
உத்தரதேஶாத் = வடதேசத்தினின்று
ஆகத: = வந்தான்.
பிபாஸு: = தாகம்வேண்டுவனாக
பவதி = ஆகின்றான்.
தக்ரம் = மோர்
ஜம்பீரபலரஸேன = எலுமிச்சம்பழத்துடன்
ஸம்யோஜ்ய = கலந்து
ஶீக்ரம் = துரையாய்
ஆநேதவ்யம் = கொண்டுவரவேண்டியது.
பூர்வோக்த: = முன்னதாய்
பாதப்ரக்ஷாலநார்த்தம் = பாதமலம்புகிறதற்கு
உதகம் = தண்ணீர்
தேயம் - கொடுக்கக்கடவது
போ தேவ = ஓ ஆண்டவனே
பவதாஜ்ஞாநுஸாரேணைவ = உங்களுத்திரவின்படிக்கே
பீடம் = மணையும்
உதகம் = தண்ணீரும்
ஜம்பீரபலரஸமிஶ்ரம் = எலுமிச்சம்பழரஸத்துடன்கூடின
தக்ரஞ்ச = மோரும்
ஆநீதம் = கொண்டுவந்தேன்.

தர்ஹி = ஆனால்
தஸ்மை விப்ராய = அப்பிராமணனுக்கு
தேஹி = கொடு.
அயி ப்ராஹ்மண = ஓயந்தணரே!
இதம் = இது
உதகம் = ஜலம்
அநேந = இதினால்
பாதௌ = பாதங்களை
ப்ரக்ஷால்ய = சுத்திசெய்துக்கொண்டு
அஸ்மிந் = இந்த
பீடே = மணையின்பேரில்
உபவிஶ்ய = உட்கார்ந்து
ஏதத் தக்ரம் = இம்மோரை
பிப = உட்கொள்ளும்.
ஸுஶீதம் = நல்லது
ஹே ப்ராஹ்மண = ஓபிராமணா!
தக்ரம் = மோரை
அபிப: கிம் = உட்கொண்டையா?
அபிபம் = உட்கொண்டேன்.
அஹோ ப்ராஹ்மணஶ்ரேஷ்ட = ஓ அந்தணசிரேஷ்டனே!

பிபாஸா = தாகம்
ஶாந்தா வா = அடங்கிற்றா?
ஹே தேவ = ஓ இராஜனே!
ந கேவலம் பிபாஸைவ ஶாந்தா = தாகமடங்கினதுமாத்திரமல்ல
கிந்து = இன்னுமென்னவெனில்
பவத்தாபிதாம்ருததக்ரபாநாத் = நீர்கொடுத்த அமிர்தத்தையொத்தமோர்சாப்பிட்டதினால்
க்ஷுதபி = பசியுங்கூட
நிவ்ருத்தா = அடங்கிற்று.
தர்ஹி = அதனால்
மயா ப்ருஷ்டஸ்ய = நான்கேட்டதற்கு
உத்தரம் = பதிலுத்திரவை
தேஹி = கொடு.
தேவ = ஓ இராஜனே!
ப்ரதிவச்மி = விடைகொடுக்கின்றேன்.
ஶ்ரோதவ்யம் = கேழ்க்கவேண்டும்.
அஹம் = நான்

காஞ்சீநகராத் = காஞ்சீநகரத்திலிருந்து

ஆகச்சாமி = வருகின்றேன்.

அஹோ த்விஜ = ஓ அந்தணரே

அஸ்மாத் பட்டணாத் = இப்பட்டணமுதல்

காஞ்சீபர்யந்தம் = காஞ்சீநகரம்வரைக்கும்

மத்யே = இடையில்

கியத்தூரம் = எவ்வளவுதூரம்

நநு = ஓய்

விம்ஶத்யுத்தர ஶத யோஜநாநி = நூற்றிருப்பது யோஜனைகள்

ஸந்தி = இருக்கின்றன.

தர்ஹி = ஆனால்

ஸ்வஸ்தாநம் = உங்களூர்

அதிதூரவர்த்தி கில = வெகுதூரத்திலிருக்கின்றதல்லவா!

தேவ = ஓ அரசனே!

ஏவமேவ = அப்படிக்கேயாம்.

தர்ஹி = ஆனால்

காஞ்சீபுரீநிர்க்கமநாத் பத்தநாத் = காஞ்சீபட்டணத்திலிருந்து புறப்பட்டமுதல்

அத்யதநதிநபர்யந்தம் = இன்றயதினம்வரையில்

கியாந் காலஃ = எவ்வளவுகாலம்

அபவத் = ஆயிற்று.

ராஜந் = ஓய் இராஜனே!

பஞ்சமாஸாத் ஊர்த்வம் = ஐந்துமாதத்திற்குமேல்

பஞ்சாஹாநி = ஐந்து திவசங்கள்

அபவந் = ஆயின.

அஹோ விப்ர = ஓ அந்தணனே!

மார்க்கமத்யே = வழிமத்தியில்

சிரகாலஃ = வெகுகாலம்

அதீதஃ = ஆயிற்று.

ஏதாவத்திநபர்யந்தம் = இத்தனைநாள்வரையில்

க்வ = எவ்விடத்தில்

அவாத்ஸீஃ = தங்கியிருந்தீர்.

ஹே தேவ = ஓ அரசனே

மார்க்கமத்யே = பாதைநடுவில்

ஜநபதாஃ = தேசங்கள்

க்³ராமா:=கிராமங்கள்
நக³ரா:=ஊருகள்
ப³ஹவ:=அநேகங்கள்
ஸந்தி=இருக்கிறதுகள்
தேஷு ஸர்வேஷ்வபி=அவையெல்லாம்
ஶோப⁴நா:=நல்லதுகள்.
ஸர்வத்ராபி=எல்லாவற்றிலும்
ப⁴வாத்³ருஶா: = உங்களைப்போல்
ஸுக்ருதிந: = புண்யவான்கள்.
ஸந்தி=இருக்கிறார்கள்.
போ⁴ த்³விஜ= ஓ அந்தணா!
தத்ரத்யா:= அவ்விடத்திலுள்ளவர்கள்
அதிதி²ஸர்வேப்⁴ய:= விருந்தாளிகளெல்லாருக்கும்
போ⁴ஜநாதி³கம் = சாப்பாடுமுதலியவையை
ப்ரயச்ச²ந்தி வா=கொடுக்கின்றார்களா?
போ⁴ ராஜந்=ஓ இராஜனே
தத்ர தத்ர = அவ்வவ்விடத்தி

ஆக³ந்துகா:=அதிதிகள்
ஸ்வக்³ருஹஸௌக்²யாத்=சொந்தவீட்டு சவுக்கியத்தைப் பார்க்கினும்
த³ஶகு³ணஸௌக்²யம்= பத்தத்தனை சுகத்தை
அநுப⁴வந்த:=அனுபவிக்கின்றவர்களாய்
ப⁴வாத்³ருஶை: = உங்களைப் போலொத்த
ஸத்புருஷை:=நல்லபிரபுக்களினல்
அதீவ=மிகவும்
ஸமாத்³ருதா:=வெகுமதிக்கப்பட்டவர்களாய்
ஸ்வதே³ஶாந் = தனதுதேசங்களையும்
விஸ்ம்ருத்ய=மறந்து
யதே²ஷ்டம்=மனம்போனபடி
ஸஞ்சரந்தி=திரிகின்றார்கள்.
தாத்³ருஶம் = அப்பேர்க்கொற்ற
ஆதித்²யம்=விருந்தைஉணவை
தத்ரத்யா:= அவ்விடத்தவர்கள்
ப்ரயச்ச²ந்தி= கொடுக்கின்றார்கள்

𑌅𑌹𑌮𑌪𑌿=நானும்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌨𑌪𑌦𑌂 = தேசங்கள் தோறும்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂=கிராமங்கள் தோறும்
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌦𑌿𑌨𑌂= ஒவ்வொரு நாள்
𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾=இருந்து தங்கி
𑌤𑍈𑌃𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃= அப்புண்ணியவான்களால்
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾=அன்னபானுதிகளால்
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍=நன்றாய்
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍=பூஜிக்கப்பட்டவனாக
𑌆𑌗𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍=வந்தேன்.
𑌅𑌤𑌏𑌵=ஆனதினால்தான்
𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌃 = இவ்வளவு காலாதீதம்
𑌸𑌮𑌜𑌨𑌿=உண்டாயிற்று.
𑌅𑌹𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰=ஓபிராமணு
𑌤𑍍𑌵𑌂=நீர்
𑌸𑌕𑌲𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 = நடுதேசங்கள் யாவையும் பார்த்தவன்
𑌅𑌸𑌿=ஆகிறுய்.

𑌹𑍇𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇= ஓ அரசே!
𑌅𑌹𑌂=நான்
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾=மத்தியதேசத்தை மாத்திரம் பார்த்தவன்
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿=அல்ல.
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 = இன்னமென்னவெனில்
𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿=சிறுபோது முதல்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃= எல்லா தேசங்களில் திரியப்பட்ட
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍= எல்லாதேசங்களையும்
𑌅𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂=பார்த்தேன்,
𑌅𑌹𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 = ஓ அந்தணு
𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿=ஆனுல்
𑌅𑌹𑌂=நான்
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃=புண்ணியவான்
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿=ஆகின்றேன்.
𑌭𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨=உமது தரிசனத்தினுல்
𑌜𑌨𑍍𑌮=என்னுடையஜன்மம்

ஸஹாயம் = பலத்தையுடையதாக
ஜாதம் = ஆயிற்று.
சிரகாலாதாரப்ய = வெகு நாள்முதல்
ஸர்வதேசவ்ருத்தாந்தம் = எல்லாதேச சமாச்சாரமும்
ச்ருணுயாமிதி = கேழ்க்க வேணுமென்று.
ஸந்துஷ்டஸ் = சந்தோஷமுண்டானவனாய்
அஸ்மி = இருக்கின்றேன்.
மத்பாக்யாத் = எனது பாக்கியத்தினால்
பவாந் = நீர்
ப்ராதுர்பூதோஸி = வந்தீர்
நநு = ஓய்!
பவாந் = நீர்
லக்ஷக்ராமாதிப: = இலக்ஷங்கிராமங்களையாளுமரசன்
ஸஹஸ்ர = நானேயென்றால்
மத்ராஜ்ஞ: = உன்றனை யடுத்தவன்.
மயிவிஷயே = என்பொருட்டாய்
ஏதாத்ருச ஸ்தோத்ரேண = இப்பேர்க்கொத்த தோத்திரத்தினால்
கிம்ப்ரயோஜநம் = என்னபலன்.
பவத: = உன்றனுக்கு
ச்ரோதுமிச்சா = கேழ்க்கவேண்டுமென்னுமிச்சை
உத்பந்நா சேத் = உளதாயில்
ஸர்வவ்ருத்தாந்தமபி = எல்லா சங்கதியும்
கதயாமி = சொல்லுகிறேன்
பவதா = உன்றனால்
ஸாவதாநேந = பொருமையாய்
ச்ரோதவ்யம் = கேழ்க்கவேண்டுவது.
ஹே மஹர்ஷே = ஓபிராமணா
ததைவ = அப்படிக்கே
ச்ருணோமி = கேழ்க்கிறேன்
ஹே விப்ர = ஓபிராமணா
பவந்நாம கிம் = உமது பெயரென்ன
கிம் = என்னே
ரங்கநாததீக்ஷித இதி = இரங்கநாததீக்ஷிதனென்று
வதந்தி = சொல்லுவார்கள்.

அயி ரங்கநாததீக்ஷித = ஓய் ரங்கநாததீக்ஷிதனே!
பூர்வம் = முன்மை
காஞ்சீபுரவ்ருத்தாந்தம் = காஞ்சிநகரச்சேதியை
ஸவிஸ்தரம் = விரளமாக
கத²ய = சொல்லும்
கத²யாமி = சொல்லுகின்றேன்.
காஞ்சீபத்தநஸ்ய = காஞ்சீநகரத்துக்கு
பதி: = அரசன்
க: = ஆர்.
தஸ்ய = அவனுக்கு
சர்யா = நடக்கை
கீத்³ருஶீ = எப்படிப்பட்டது
ஹே தே³வ = ஓய் இராஜனே
அந்யாஸங்க³ம் = வேறுசிந்தை
பரித்யஜ்ய = விட்டு (வை
ஶ்ருணு = கேளும்.
காஞ்சீபட்டணஸ்ய = காஞ்சீநகரத்துக்கு
ராஜா = அரசன்.
த⁴ர்மபு³த்³தி⁴ரிதி = தர்மபுத்தியென்று
ஜக³த்ப்ரஸித்³த⁴: = உலகமறிந்தோன்.
ஸர்வதா³ = எப்பொழுதும்
த⁴ர்மாஸக்தத்வாதே³வ = புண்யவானானதினாலே
தஸ்ய = அவ்வரசனுக்கு
த⁴ர்மபு³த்³தி⁴ரிதி = தர்மபுத்தியென்னும்
நாம = பெயரானது
அந்வர்த²கம் = அர்த்தத்தை உடையதாக
ஜாதம் = ஆயிற்று.
ஸ ராஜா = அவ்வரசன்
ப்ராத:கால ஏவ = விடியற்காலத்திலேயே
ஸந்த்⁴யாவந்த³நாத்³யநுஷ்டா²நம் = சந்தியாவந்தனம் முதலியவனுஷ்டானத்தை
ஸமாப்ய = நிறைவேற்றி
தி³வ்யவஸ்த்ராப⁴ரணை: = உயர்ந்தவஸ்த்ராபரணங்களினால்
அலங்க்ருத: ஸந் = அலங்கரிக்கப்பட்டவனாய்
விஸ்த்ருத ம்ருது³ரத்நகம்ப³லஶாயாம் = விரிக்கப்பட்ட மிருதுவானரத்னகம்பளங்களுடைய

ம்ருதூபதாநயு க்தாயாம் = அதிமிருதுவான திண்டுகளோடுங்கூடிய
வித்வத்ஸபாவேதிகாயாம் = கல்விச்சபாமண்டபத்தில்
உபவிஶ்ய = உட்கார்ந்து
தௌவாரிக - அடாவாசற் காவலனே!
த்வம் = நீ
ஶீக்ரம் = துரையாய்
கத்வா = சென்று
ஸர்வாந் = எல்லா எங்குமுள்ள
ப்ராஹ்மணாந் = அந்தணரை
ப்ரவேஶய = உள்ளேவிடு
ஹே ஸ்வாமிந் = ஓயாண்டவனே! (ளே
மஹாப்ராஜ்ஞா = பெரியகட்ட
அஹோ த்விஜா: = ஓ அந்தணர்க
அஹம் = நான் [ளே!
ராஜ்ஞ நிதேஶேந = அரசனுத்திரவினால்
பவதாமாநயநாய = உங்களை அழைக்கிறதற்கு
ஆகத: = வந்தேன்.
யூயம் = நீங்கள்
ஶீக்ரம் = சீக்கிரமாய்
ஆகச்சத = வாருங்கள்
ஏதே ஆகதாஸ்ம: = இதோ வந்தோம்.
ஹேதேவ = ஓ ஆண்டவனே!
ப்ராஹ்மணா: = அந்தணர்கள்
ஆகதா: = வந்தார்கள்.
ஸமீசீநம் = நல்லது. [ளே
ஹே விப்ரா: = ஓபிராமணர்க
அபிவாதயே = நமஸ்கரிக்கிறேன்.
ஹே ராஜந் = ஓ அரசனே!
தீர்காயுஷ்மாந் = ஆயுள் விருத்தியுடையவனாக
பவ = ஆய்விடு. [ளே!
ஹே விப்ரா: = ஓபிராமணர்க
பவந்த: = நீங்கள்
யதார்ஹம் = உரிய யோக்கியமாய்
ஆஸநேஷு = மணைகளில்
உபவிஶந்து = உட்காருவீர்களாக
ஹே ந்ருப = ஓ அரசனே!
உபவிஶாம: = உட்காருகின்றோம். [ளே!
ஹே த்விஜா: = ஓ பிராமணர்க
பவத்ஸு = உங்களுக்குள்

யெ=எவர்கள்
தார்கிகா:= தர்க்கசாஸ்திரிகளோ
யெ=எவர்கள்
வையாகரணா:=இலக்கண பண்டிதர்களோ
யெ=எவர்கள்
மீமாம்ஸகா:=வேதாந்தசாஸ்திரிகளோ
யெ=எவர்கள்
வெதாந்திந:=வேதாந்தசாஸ்திரிகளோ
யெ=எவர்கள்
பௌராணிகா:= புராணப்பிரசங்கிகளோ
தெஸர்வெபி= அவர்களெல்லோரும்
ஸ்வஸ்வவைதுஷ்யப்ரகடநபூர்வகம்=தங்கள் தங்கள் வித்வத்தன்மையோடு
ஶாஸ்த்ரவிசாரம்= சாஸ்த்ரப் பிரசங்கத்தை
குர்வந்து=செய்வீர்கள்
அஹமபி=நானும்
ஶுஶ்ரூஷு:=கேழ்க்க ஆவலுடையவனாக
அஸ்மி=ஆகின்றேன்.
ஹெ ராஜந் ஹெ= ஓ அரசனே!
சிரகாலாப்யஸ்தாநாம்= வெகுநாளாய்க் கற்கப்பட்ட
ஶாஸ்த்ராணாம் = சாஸ்திரங்களுக்கு
பவதா=உன்னால்
ப்ரயோஜநம்=பலத்தை
ஸம்பாதிதம்= சம்பாதிக்கப்பட்டது.
அத:=ஆகையால்
அஸ்மச்சாஸ்த்ரப்ரஸங்கம் = எங்கள்சாஸ்திரபிரசங்கத்தை
ஸம்யக் =நன்றாய்
ஶ்ருண்வந்= கேழ்க்கும்படியானவனாய்
ஸகலஶாஸ்த்ர குணதோஷாபிஜ்ஞ:=சர்வசாஸ்திர குணதோஷங்களைக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
த்வம்=நீர்
மாத்யஸ்தம்= நடுநிலைமையை
குரு=செய்யும்.
வயம்=நாங்கள்
ப்ரஸங்கம்=பிரசங்கத்தை
குர்ம:=செய்கின்றோம்

ஏவம்=இவ்வண்ணமாய்
ஷடிகாத்வயபர்யந்தம் = இரண்டுநாழிகைவரையில்
த்வத்வசாஸ்த்ர=அந்தசாஸ்திரபிரசங்கத்தைக் கேழ்க்கிறதில்
ஸந்தோஷாந்தரங்கஸ்ஸந்=பூரணசித்தனுய் (யில்
மத்யே மத்யே=இடை இடை
ஸ்வயமபி=தானும்
உத்தரம்=ஒவ்வொருவாக்கியத்தை
வதந்=சொல்லுகின்றவனுய்
ஸபாயாம்=சபையில்
திஷ்டதி=வீற்றிருந்தான்
தத:= அதற்குப்பிறகு
கவோவம்விதா:= ஒவித்துவான்களே!
பவதீயஶாஸ்த்ரப்ரஸங்கஶ்ரவணே=உங்கள்சாஸ்திரப்பிரசங்கத்தைக் கேழ்க்கவேணுமென்றவிருப்பம்
மாம்=என்னை
உத்ஸாஹயதி= சந்தோஷிக்கச்செய்கின்றது [திலும்
ததாபி= அப்படியானபோ

வ்யவஹாரகார்யாணி=வியாயகார்யங்கள்
குர்வந்தி= தொந்திர்வுசெய்கிறதுகள்.
தஸ்மாத்= அதைப்பற்றி
விஜ்ஞாபயாமி=மனுவுசெய்துக்கொள்ளுகிறேன்.
இதாநீம்=இப்பொழுது
யூயம்=நீங்கள்
தாம்பூலம்=தாம்பூலத்தை
க்ருஹீத்வா=பெற்றுக்கொண்டு
ஸ்வஸ்வக்ருஹாநுத்திஶ்ய-தங்கள் தங்கள்வீடுகளைநோக்கி
கத்வா=சென்று
புநஃ=மறுபடியும்
ஶ்வஃ=நாளைக்கு
ஆகச்சத=வாருங்கள்.
போமஹாராஜ=ஓமஹாராஜனே!
ஏவம்=இப்படியாக
பவதா=உன்றனல்
ஸஹர்ஷம்=சந்தோஷத்தோடுங்கூடிக்கொண்டாப்போல்
ஆஜ்ஞாபனீயம் = கட்டளையிடத்தக்கதால்
வயம்=நாங்கள்

அத்ரத்யா = இவ்விடத்தவர்களா

அஜ்ஞாதபூர்வா = அறியாதவர்களா

அந்யே வா = வேறானவர்களா

ராஜகார்யமேவ = இராஜகாரியமே

அஸ்மாகம் = எங்களுக்கு

ஶ்ரேயோஹேது: = சுபகாரணம்

ஶ்வோவா = நாளைக்காவது

பரஶ்வோவா = நாளைநன்றைக்காவது

ஶாஸ்த்ரவிசார: = சாஸ்த்ரப்பிரசங்கம்

பவது = ஆகட்டுமாக

அநுஜ்ஞா = விடை

தத்தாசேத் = கொடுக்கப்படுமேயாகில்

வயம் = நாங்கள்

கச்சாம: = போகின்றோம்.

போ பரிவாரகா: = ஓ அடிமைகளே!

தேவ = ஆண்டவனே!

கிம் = என்ன?

ஆஜ்ஞா = உத்திரவு.

ஸர்வேப்ய: = எல்லாவருமாகிய

விப்ரேப்ய: = அந்தணருக்கு

ப்ரத்யேகம் = வேவ்வேறாக

தஶபூகஸமேதம் = பத்துபாக்குகளோடுசேர்ந்த

பஞ்சாஶத்நாகவல்லீதலயுக்தம் = அன்பதுவிளம்வெற்றிலையோடுகூடவும்

தாம்பூலம் = தாம்பூலத்தை

ப்ரயச்சத = கொடுங்கள்

ஸ்வாமிந் = ஆண்டவனே

ததைவ = அப்படிக்கே

தத்தம் = கொடுக்கப்பட்டது

போ விப்ரா: = ஓ அந்தணர்களே!

நமஸ்கரோமி = நமஸ்கரிக்கின்றேன்

ந்ருப = ஓய்இராஜனே!

பவதே = உன்றனுக்கு

ஸ்வஸ்தி = சுபம்

பூயாத் = ஆகக்கடவது

வயம் = நாங்கள்

அநுஜ்ஞாம் = சிலவு [கிறோம்

க்ருஹ்ணீம: = பெற்றுக்கொள்ளு

ஸமீசீநம்=நல்லது.

ஏவம்=இவ்வண்ணமாக

ராஜா=அரசன்

கஸ்மிம்ஶ்சித்திநே = ஓரொரு தினத்தில்

ப்ராஹ்மணாந் = அந்தணரை

ஸம்ப்ரேஷ்ய = அனுப்பிவிட்டு

ஸ்வயமபி=தானும்

ஆஸநாத் = ஆஸனத்திலின்று

உத்தாய=எழுந்து

ஸசிவைஸ்ஸாகம் = மந்திரிகளுடன்கூட

கார்யவிசாராய = கார்யாலோசனைக்கு

ப்ராஸாதம்= உப்பரிகையை

ஆருரோஹ=ஏறினன்.

அத்ராந்தரே=இதற்குள்

கஶ்சித்=ஓரொரு

ப்ராஹ்மண:=அந்தணன்

தஸ்ய ராஜ்ஞ: = அவ்வரசனுடைய

கீர்த்திம்=கீர்த்தியை

பஹுதூராதேவ = அதிதூரத்திலிருந்தே

ஶ்ருத்வா=கேட்டு

தாரித்ர்யவஶாத் = இல்லாமையினால்

தநஸ்ப்ருஹயா= பொருளாசையினால்

காஞ்சீநகரம்ப்ரதி =கச்சிநகரைநோக்கி

ஆகத்ய=வந்து

ராஜதர்ஶநாய = இராஜதர்சனத்துக்கு

ராஜக்ருஹத்வாரம் = அரசன்மனைக்குச்செல்லும்பாதையை

உபேத்ய=அடைந்து

தத்ரஸ்தம்=அவ்வாசலிலிருக்கிற

தௌவாரிகம் = வாசற்காவலனை

அவிகணய்ய=பாராமல்

ராஜக்ருஹம் = அரசன்மனைக்கு

ப்ரவேஷ்டும்= செல்லுகிறதற்கு

உத்யுக்தம் =முயற்சித்தவனானன்.

தத: =அதற்குப்பிறகு

𑌦𑍌𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑌃 = வாசற்காவலாளன்

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 = துரையாய்

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 = எழுந்து

𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 = ஓ பிராமணனே!

𑌕𑌿𑌂 = என்னை

𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 = லக்ஷியம்பண்ணாமல்

𑌕𑍍𑌵 = எவ்விடத்துக்கு

𑌗𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 = போகின்றாய்.

𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑌮𑌨𑌂 = இப்படிக்குப்போகிறது

𑌉𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 = யோக்கியமா?

𑌨𑌨𑍁 = ஓய்

𑌅𑌹𑌂 = நான்

𑌚𑌿𑌰𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 = வெகுநாள் முதல்

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 = அன்னவஸ்திரமற்றவனாய்

𑌰𑌾𑌜𑌾 = அரசன்

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 = புண்ணியவானென்று

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 = கேட்டு

𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 = அவ்வரசன் தரிசனத்திற்காக

𑌆𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 = வந்தவனாகின்றேன்

𑌅𑌤𑌃 = ஆதலால்

𑌮𑌾𑌂 = என்னை

𑌮𑌾𑌵𑌮𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 = அவமதிக்காதே

𑌹𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 = ஓயந்தணரே!

𑌰𑌾𑌜𑌾 = அரசன்

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 = மந்திரிகளோடுகூட

𑌰𑌹𑌃 = ஏகாந்தத்தில்

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 = ஆலோசிக்கின்றவனாய்

𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 = இருக்கின்றான்.

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 = இப்பொழுது

𑌤𑌂 = அவ்வரசனை

𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 = பார்ப்பதற்கு

𑌨𑌾𑌵𑌸𑌰𑌃 = வேளையல்ல.

𑌅𑌤𑌃 = ஆகையால்

𑌯𑌾𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 = ஜாமவரையில்

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍇𑌹𑍇 = ஓரொருவீட்டில்

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 = இருந்து

𑌪𑍁𑌨𑌃 = மறுபடியும்

𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛 = வாரும்.

அயிபோ த்வாஸ்த = ஓவாசற்காப்பவனே!

அஸ்மிந்தேசே = இந்ததேசத்தில்

அஹம் = நான்

அபரிசித: = பழக்கமில்லாதவன்

க்வ கச்சாமி = எங்கேபோவேன்

அத: = ஆகையால்

மாம் = என்னை

ப்ரவேசயிதும் = உட்புகச்செய்வதற்கு

அங்கீகரோஷிசேத் = ஒத்துக்கொள்வாயாகில்

ராஜதர்சனேந = அரசன்தரிசனத்தால்

க்ருதக்ருத்ய: = குறைவற்றவனாக

பவாமி = ஆய்விடுகிறேன்.

அயி = ஓய்

அஹம் = நான்

பாரதந்த்ர்யவாந் = பிறரால் ஆதரிக்கப் பட்டவனல்லவா?

ப்ரபுநிதேசம் விநா = அரசனதுகட்டளையைநீக்கி

த்வாம் = உன்றனை

ப்ரவேசயிதும் = உட்புகச்செய்ய

மம = எனக்கு

ஸ்வாதந்த்ர்யம் = கூடுமானதன்மை

நாஸ்தி = இல்லை

த்வாரபஹிர்தேசே = வாசற்குபுறம்பே

திஷ்ட = இரும்.

அஹோ = ஓய்

மாம் = என்றனை

க்ஷுத் = பசி

அதீவ = மிகவும்

பாததே = வருத்துகிறது

தஸ்மாத் = அதனால்

தாவத்பர்யந்தம் = அதுபரியந்தம்

ஸ்தாதும் = இருப்பதற்கு

நசக்நோமி = வல்லவனல்ல

அத: = ஆகையால்

அஹம் = நான்

த்வயைவ = உன்னாலேயே

அநுக்ராஹ்ய: = அனுக்ரகிக்கத்தக்கவன்.

அஹம் = நான்

ஸந்தோஷஸ்ய = திருப்தி

அடைந்தவனாகில்

தவ = உன்றனக்கு

ஸாமர்த்யமஸ்தி = சுகுரதமுண்டு.

ஹே விப்ர = ஓ பிராமணா!

கிம் பஹுநா = வார்த்தைகளினாலென்ன

ராஜா = பிரபு

பஹி: = வெளியில்

ஆயாஸ்யதி = வருவார்

யேந கேநாபி = யாராலாவது

வார்த்தாம் = சமாசாத்தை

ப்ரேஷய = அனுப்பும்.

ப்ரபுணா = அரசனால்

ஆஜ்ஞா = உத்திரவு

தத்தா சேத் = கொடுக்கப்படுமேயாகில்

அந்த: = உள்ளே

ப்ரவிஶ = செல்லும்

மதீயதநம் = எனது தனம்

கிம் கச்சதி = என்னபோகின்றது,

அஹோ வஞ்சக = அடா மோசக்காரா!

தாடநப்ரஹாரா: = அடிக்கடியும்

ஸந்மாநிதோऽபி = சமாதானிக்கப்பட்டவனானாலும்

நிர்தய: = இறக்கமில்லாதவன்

அஸி = ஆகின்றாய்.

தவ = உன்னுடைய

ஹ்ருதயம் = மனது

அஶ்மவத் = கல்லைப்போல்

கடிநம் = உருதியானது

கேநாபி = எதுகளினாலும்

நத்ரவீபவதி = தரையாது

ஹே மூட = ஓ அறிவற்றவனே!

ஶநை: ஶநை: = மெள்ள மெள்ளவாக

ஸ்வீயவாக்யாநி = விசேஷ வார்த்தைகளை

உபக்ரமஸே = ஆரம்பிக்கின்றாய்

பவாந் = நீ

ப்ராஹ்மண இதி = பிராமணனென்று

மத்வா = எண்ணி, நினைத்து

இமமபராதம் = இந்தவொருகுற்றத்தை

க்ஷமே = பொருத்துக்கொள்
ளுகின்றேன் (யை
மர்யாதாம் = என்மரியாதை
ந ஜாநாஸி = அறியாய்.
தூஷ்ணீம் திஷ்ட = சும்மாயிரு
ரே தௌவாரிக = அடாவாசற்
காவற்காரா
பராயீந = அடிமைக்காரா
கர்மஜீவந = கூலியினால்
ஜீவிக்கின்றவனே
அஹம் = நான்
பவந்மர்யாதாம் = உன்மரியா
தையை
ந ஜாநாம்யேவ = எவ்வளவும
றியேன்
வ்யாமோஹம் = வீண்ஆணுவ
த்தை
ஜஹி = விட்டுவிடு.
ரே கர்பதரித்ர = அடாகர்
ப்பதரித்திரனே
குக்ஷிம்பர = வயற்றைநிறை
யாக்கொள்பவனே
த்வம் = நீ
கியாந் = எவ்வளவானவன்
பவத்ஸ்திதா = உன்னிரு
ப்பு

கீத்ருஶீ = எப்பேர்க்கொத்
தது.
த்வாஞ்ச = உன்னையும்
மாஞ்ச = என்னையும்
ஸர்வேபி = எல்லாவர்களும்
ஜாநந்தி = அறிவார்கள்
ரே மூடவாதிந் = அடாபிடிவாத
க்காரா
மம = எனக்கும்
தவ = உனக்கும்
மஹத் = மிகுதியான
அந்தரம் = வித்தியாஸம்
அஸ்தி = உளது.
அத: = ஆகையால்
த்வாம் = உன்றனை
மயா = என்னோடு
ஸமீக்ருத்ய = ஸமப்படுத்
திக்கொண்டு
கிம்கிமிதி = என்னென்று
ப்ரலபஸி = பெனத்துகின்
றாய்.
நநு = ஓய்
ஸத்யம் = உண்மையை
உக்தவாந் = மொழிந்தாய்சொ
ன்னாய்
தாரித்ர்யஸஹஜேந = தரித்திர

முருவாய்க்கொண்ட
பவதா=உன்னோடு
மம=எனக்கு
ஸாம்யம்=ஈடு
நாஸ்த்யேவ= இல்லவேஇல்லை
ஆ: பாபிஷ்ட= ஆஅடாபாவியே
க்ஷீணாயுஷ்க= குரைவாயுசு உடையவனே
மாநதிரஸ்காரேண =என்னவமானத்தால்போங்காலமுடையவனே!
தவ=உனக்கு
ஶீக்ரமேவ = குரையாய்தானே
க்ஷய:=கேடு
பவிஷ்யதி = நேரிடப்போகிறது
ஆ: ஶ்ரோத்ரிய: = ஆவைதிகனே! [த்தை
பிஶாசவக்த்ரம்=பைப்பாசமுக
பிதாய=மூடிக்கொண்டு
தூஷ்ணீம் திஷ்ட=சும்மாயிரு
இத: பரம்=இனிமேல்
ப்ராஹ்மண இதி = பிராமணனென்று

ந ஸஹிஷ்யே= பொருக்கமாட்டேன்
மம=எனக்கு.
கோப:=கோபம்
ஸமாபதேத் = வருமாகில்
விப்ரோபி = பிராமணனானாலும்
உத்தார்ய:=நீக்கத்தகாது
புந:=மறுபடியும்
வதஸி யதி=பேசுவாயாகில்
வேத்ரப்ரஹாரேண = பிரம்படியினால்
தந்தாநபி=பற்களையெல்லால்
பாதயாமி= உதிர அடிக்கின்றேன்.
அரே துர்மார்க= அடாதுண்மார்க்கனே !
ஸுராம்=கள்ளை மதுவை
அபிப: கிம் = குடித்தாயா என்ன?
அகாரணமேவ = காரணமில்லாமலே
ப்ராஹ்மணம்=பிராமணனை
துர்பாஷணை:= துர்வாக்கியங்களினால்

திரஸ்க்ரோஷி = எடுத்தெறிகின்றாய்

ஹெஹ்மண்யஹ்மண்யொ = ஒய்பிராமணச் செய்கை யற்றவனே!

கூவதுக்தம் = உன்னால்சொல்லப்பட்ட

காயஂ = விஷயம்

கூயெ்வ = உன்னிடத்திலேயே

ஜ்ருஶ்யதெ = காணப்படுகின்றது.

யத: = ஏனென்றால்

கூம் = நீ

ஜ்ராஹ்மணயஂாஜாம் = பிராமணத்தன்மையை

விஸ்ம்ருத்ய = மறந்து

உந்மத்தவக் = பித்தன்போல்

வ்ரலவஸெ = பெனத்துகின்றாய்.

அஹொராத்ராபதூ = அடாமுண்டைமகனே!

கூம் = நீ

வஂவாலாக = சண்டாளனால்

ஜாத:கிம் = பிறந்தயா என்[ன

அத்வவ = ஆகையால்தான்

தவ = உனக்கு

ஜ்ராஹ்மணவிஷயெ = பிராமணவிஷயமாய்

ஏதாத்ருஶீ = இப்பேற்கொற்ற

ஜுகுப்ஸா = கெட்டவார்த்தையை

வ்ரவத்ததெ = வழங்கிவருகின்றது.

அரெஹுஷ = அடாகெட்டவனே!

கூம் = நீ

ஸகலஜுகுணயுக்தொவி = எல்லாதுற்குணங்களோடுகூடினவனாயினும்

ஜ்ராஹ்மணஇதி = பிராமணன் என்று [க்கு

ஹவதுக்தெ: = உன்சொல்லு

உசிதம் = தக்கப்படியாய்

நப்ரவீமி = சொல்லவில்லை

கிஂதூ = இன்னுமென்னவென்றால்

ஹவதுஷ்டாஷணஸ்ய = உன்கெட்டவசனத்திற்கு

உசிதசிக்ஷாம் = தக்கதண்டனையை
இதாநீமேவ = இப்பொழுதே தானே
கரோமீதி = செய்கிறேனென்று
க்ஷிப்ரம் = சீக்கிரமாக
உத்தாய = எழுந்திருந்து
தந்தாந் = பற்களை
காதயந்தம் = கடிக்கின்றவனை
க்ரோதாருணாக்ஷம் = கோபத்தினால் செகப்பான கண்களுடையவனை
கண்டே = கழுத்தில்
வேத்ரம் = பிரம்பை
நிக்ஷிப்ய = வைத்து
த்வாரபஹி: = வாசற்குப்புறம்பே
நுநோத = தள்ளினான்.
தத: = அதற்குப்பிறகு
அசக்தத்வாத் = சக்தியில்லாமலிருக்குகையாலே
ஜாநுத்வயம் = முழங்கால்களை
பூதலே = பூமியில்
ஸ்ப்ருசந் = சேர்க்கின்றவனாக
பபாத = விழுந்தான்

அத = பிறகு
சிராய = ஸாவகாசமாகவும்
சனை: = மெள்ளவாக
கராப்யாம் = கைகளினால்
பூமிம் = பூமியை
அவலம்ப்ய = பிடித்துக்கொண்டு
உத்தாய = எழுந்து
ஹஸ்தாப்யாம் = கைகளினால்
வக்த்ரே = வாயிலும்
சிரஸி = சிரசிலும்
தாடயந் = அடித்துக்கொள்ளுகின்றவனாக
உச்சை: = பெருங்குரலுடன்
ரோதந் = அழுகின்றவனாய்
ராஜாநமுத்திஸ்ய = இராஜனை நோக்கி
ஹே ராஜந் = ஓ அரசனே!
மாம் = என்னை
த்ராயஸ்வ = காப்பாற்றும்.
அயம் துராசார: = இந்த அவிசாரிமகன்
த்வாரபாலக: = வாசற்காவலன்
நிர்ஹேதுகம் = விருதாவாய்

வெத்ரேண = பிரம்பால்
ப்ரஹ்ருத்ய = அடித்து
புவி = பாரில்
பாதயித்வா = விழத்தள்ளி
மாம் = என்னை
ம்ருதப்ராயம் = செத்தவனோடு
சரியானவனாக
க்ருதவான் = செய்தான்.
த்வம் = நீ
புண்யாத்மேதி = புண்ணியவா
னென்று
ஶ்ருத்வா = கேள்விப்பட்டு
தாரித்ர்யம் = வருமையை
பரிஹர்த்துகாம: = நீக்கிக்
கொள்ள நினைத்தவனாய்
பவத்பவநம் ப்ரதி = உங்கள
ரண்மனையைநோக்கி
ஆகமம் = வந்தேன்.
ஏவம்விதம் வ்யஸநம் = இ
ப்பேர்க்கொற்றகெடுதியை
ப்ராப்ஸ்யாமீதி = அடைவே
னென்று
ந ஜாநாமி = அரியேன்.
இத்யேவம் = இவ்விதமாக
உச்சை: = உரத்த சத்தத்
தோடு

வ்யாக்ரோஶத் = அலறினான்.
ததாநீம் = அப்பொழுது
த்ரஷ்ட்ருஜநபாஷணை: =
பார்க்கும் ஜனங்களின்
கூச்சலாலும்
விப்ராக்ரோஶைஶ்ச = பிராம
ணன் அழுகையாலும்
ஸ்பீத = மிகுந்த
கோலாஹல: = கோரச்சத்தம்
வவ்ருதே = அதிகப்பட்டது
தம் கோலாஹலரவம் = அந்த
பெருஞ்சத்தத்தை
ஶ்ருத்வா = கேட்டு
ராஜா = அரசன்
ப்ராஹ = மொழிந்தான்.
ரே தௌவாரிக = அடா
அர்க்காரா !
தேவ = ஓ பிரபுவே ?
ஏஷோऽஸ்மி = இதோயிருக்கி
ன்றேன்.
த்வாரபஹிர்தேஶே = வாசர்
க்குவெளியே
கலகலத்வநி: = பெரியபெ ச்
சல்
ஶ்ரூயதே = கேழ்க்கப்படு
கிறது.

த்வம்=நீ

கத்வா=சென்று

ஸம்யக்=நன்றாய்

ஜ்ஞாத்வா=தெரிந்துகொண்டு

ஶீக்ரம்=சீக்கிரமாய்

தம் வ்ருத்தாந்தம்=அச்சேதியை

விஶதீகாரய=தெரியப்படுத்து

தேவ மஹத்யாஜ்ஞா=ஐயாபெரியகட்டளை

ததஃ=அதற்குப்பிறகு

ஸந்தேஶஹரஃ=அற்காரன்

பஹிஃ=வெளியே

கத்வா=சென்று

தத்ஸர்வம்=அதையெல்லாம்

வீக்ஷ்ய=பார்த்து

புநஃ=திரும்பி

ராஜஸமீபம்=இராஜனிடத்தைநோக்கி

ஆகத்ய=வந்து

கதயதி=சொல்லுகின்றான்.

ஹே தேவ=ஓபிரபுவே!

ஸர்வம்=எல்லாவற்றையும்

விஜ்ஞாபயாமி=மனுவுசெய்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கதய=சொல்லு

கஸ்மாச்சித்தேஶாத்=ஓராநொருதேசத்திலிருந்து

கஶ்சித்விப்ரஃ=ஓராநொருபிராமணன்

ஸமாகதஃ=வந்தான்.

தஸ்ய=அப்பிராமணனுக்கும்

தௌவாரிகஸ்ய=வாசற்காவலனுக்கும்

ஶுஷ்ககலஹஃ=விருதாகலகம்

ஜாதஃ=உண்டாயிற்று.

ப்ராஹ்மணேந=பிராமணனால்

ஸ்வயம்=தான்

உத்தமவர்ணத்வாத்=உயர்குலத்தோனென்னுதலால்

கர்வேண=கர்வத்தால்

அவாச்யவசநைஃ=வழங்காதசொற்களாலே.

தௌவாரிகஃ=வாயர்க்காவலன்

நிந்திதஃ=நிந்திக்கப்பட்டான்.

ஸஃ=அவன்

தத்ஸாஹஸம்=அந்நிந்தையை [யை

அஸஹநஶீல: = சகிக்காதவனாய்
த்விஜ: = பிராமணனே
பஹி: = வெளியில்
ப்ரேஷயாமாஸ = அனுப்பினான்
தாவந்மாத்ரேணைவ = அவ்வளவிலேயே
ரோஷாத் = ரோஷத்தால்
தாடிதவத் = அடியுண்டவன்போல்
க்ரோஶதி = கூச்சலிடுகிறான்.
இதி = இப்படியென்று
வார்த்தாஹர: = தூதன்
வ்யாஹரதி ஸதி = சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில்
தைவவஶாத் = தற்செயலாய்
ராஜ்ஞ: = அரசனுக்கு
அதீவ = மிகவும்
விஶ்வஸநீய: = நம்பத்தகுந்தவன்.
ஆகத்ய = வந்து
ராஜ்ஞே = பிரபுவிடத்தில்
வ்யஜிஜ்ஞபத் = சொல்லிக்கொண்டான்.

கிமிதி = என்னவெனில்
அயம் வார்த்தாஹர: = இவ்வார்த்தாகாரன்
பவத்ஸகாஶே = உங்களிடத்தில்
ம்ருஷா = பொய்
பாஷதே = சொல்லுகின்றான்.
ஸத்யம் = உண்மையாய்
விசாரணே = விசாரிக்கையில்
அயமந்யாய: = இவ்வனியாயம்
த்வாரபாலகேந க்ருத இதி = வாசற்காவலனாற் செய்யப்பட்டதென்று
ப்ரதிபாதி = வெளியாய்த் தோன்றுகின்றது.
தத்கதமிதி சேத் = அதெப்படியெனில்
ஸ து வக: = அவ்வாசற்காவலனும்
ஸ்வயம் = தான்
த்வாரபாலக இதி = வாசற்காப்போனென்று
[illegible] = கர்வத்தினாலே

ப்ராஹ்மணம்=பிராமணனை
நிஷ்காரணமேவ=நிஷ்காரணமாகவே
ஸம்யக்=நன்றாய்
தாடயஸி=அடித்தான்.
பவந்தோபி=நீங்களும்
இதம்=இதை
ஸம்யக்=நன்றாய்
விவேசயந்து=விசாரிப்பீர்களாக
தத்=அந்தச்சொல்லை
ச்ருத்வா=கேட்டு
ராஜா=அரசன்
க்ரோதாருணாக்ஷஸ்ஸந்=கோபத்தால்கண்சிவந்தவனாய்
த்வாரபாலமுத்திஶ்ய=தூதனைநோக்கி
உவாச=சொன்னான்.
ரே துர்புத்தே=அடாதுர்மதியுடையவனே!
மாமபி=என்னையும்
அவிசார்ய=விசாரியாமல்
மத்ஸமக்ஷமேவ=என்முன்னிலையிலேயே
தௌவாரிகபக்ஷபாதேந=வாசற்காவலனிடத்தன்பினாலே
கிமிதி=என்னவென்று
ஜல்பஸி=உளறுகிறாய்.
த்வாம்=உன்னை
கிம்ப்ரவீமி=என்னசொல்லுவேன்.
கர்வாஶய:=அகங்காரியான
த்வம்=நீ
த்வத்தேஹமபி=உன்னுடம்பைக்கூட
விஸ்ம்ருத்ய=மறந்து
ததா=அந்தப்படிக்கு
ம்ருஷா=பொய்யை
பாஷஸே=பேசுகின்றாய்
த்வரிதமேவ=துரையாய்த்தானே
தத்ஸர்வம்=அதையெல்லாவற்றையும்
லகூகரோமி=இலேசாகச்செய்கின்றேன்.
த்வித்ராண்யஹாநி=இரண்டுமூன்றுநாள்
ஸஹஸ்வ=பொறுத்துக்கொள்ளும்.
போ தேவ=ஓபிரபுவே!

𑌯𑌦𑌾=என்றால்
𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 = அறிவற்றுபோகிறதினால்
𑌕𑍃𑌤𑌂=செய்யப்பட்ட
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂=தப்பை
𑌚𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌨𑌃=பழமையான
𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌃=உம்முடையவனென
𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿=கிழவனென்று
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯=யோசித்து
𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂=பொறுக்கவேண்டும்
𑌕𑍋𑌪𑌃=கோபம்
𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃=செய்யத்தகாது.
𑌰𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌿𑌨𑍍= அடா ஸாமித்துரோகி
𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌂=வெட்கத்தை
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯=விட்டு
𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃=அடிக்கடி
𑌕𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌲𑌪𑌸𑌿 = என்புலம்புகிறாய்!
𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 = என்முன்னே
𑌨𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠=நிற்காதே.
𑌮𑌮=எனக்கு
𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 = உன்முகத்தை
𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯=காட்டாதே.
𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿=கிழவனென்று

𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯=நினைத்து
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂=உன்னை
𑌅𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾=கொல்லாமல்
𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 = இதுவரையில்
𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍=மன்னித்தவனாக
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿=ஆகின்றேன்.
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌗𑌚𑍍𑌛=போபோ
𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤= அடாவாசற்காவர்க்காரா
𑌦𑍇𑌵=ஓபிரபுவே!
𑌏𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿= இதோயிருக்கின்றேன்.
𑌏𑌨𑌂=இவனை
𑌗𑌲𑍇=கழுத்தில்
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂=பிரம்பை
𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯=வைத்து
𑌅𑌧𑍁𑌨𑍈𑌵=இப்போதே
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃=வாசற்குவெளியில்
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌯=ஓட்டிவிடு. துரத்திவிடு.
𑌦𑍇𑌵=ஆண்டவனே!
𑌤𑌥𑍈𑌵𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 = அப்படிக்கேசெய்கின்றேன்.

ராஷ்ட்ரத்ரு = அடாஅவலாளி
த்வம் = நீ
கத்வா = சென்று
பஹிஸ்ஸ்திதம் = வெளியிலிருக்கும்
விப்ரம் = பிராமணனை
ஆநய = அழைத்துவா
தேவ = ஆண்டவனே!
மஹத்யாஜ்ஞா = பெரிய ஆக்கினை
பஹி: = வெளியில்
கத்வா = போய்
தௌவாரிக: - வாசற்காவலன்
அப்ரவீத் = சொன்னான்.
ஹே ப்ராஹ்மண = ஓ அந்தணா!
மா விஷீத = விசனப்படாதே
த்வயி = உன்பேரில்
ராஜ்ஞ: = அரசனுக்கு
மஹாந் = மிகவுமான
கடாக்ஷ: = தயை
ஸமாயாத: = வந்தது.
அதஏவ = ஆகையால்தான்
பவதாஹ்வாநாய = உன்னை அழைக்கும்பொருட்டு
மாம் = என்னை
ஆஜ்ஞாபயத் = கட்டளையிட்டார்.
நநு = ஓய்
ஸகே = நேசனே!
அஹம் = நான்
கதம் = எப்படி
ஆகமிஷ்யாமி = வரமாட்டுவேன்.
மம = என்னுடைய
பாதௌ = பாதங்கள்
அதீவ = மிகவும்
ஸ்பந்தத: = நடுக்கின்றன.
ஹே விப்ரஶ்ரேஷ்ட = ஓ யந்தணசிரேஷ்டனே!
தர்ஹி = ஆனால்
மதீயவேத்ரம் = என் பிரம்பை
அவஷ்டப்ய = பிடித்துக்கொண்டு
ஶனை: = மெதுவாக
ஆகச்ச = வாரும்.
தத: = அதற்குப்பிறகு
ப்ராஹ்மண: = அந்தணன்
தாடிதவத் = அடிபட்டவனைப்போல்
வ்யாஜம் = வருத்தத்தை

ப்ரகடயந் = வெளிப்படுத்துகின்றவனாக
ராஜஸமீபம் = இராஜனிடத்தை நோக்கி
ஆஜகாம = வந்தான்.
தம் = அவ்வந்தணனை
த்ருஷ்ட்வா = பார்த்து
ராஜா = அரசன்
தயார்த்ரஹ்ருதய: = கிருபையுள்ள மனதுடையவனாக
ஸ்தித்வா = இருந்துகொண்டு
உவாச = சொன்னான்
ஹே த்விஜவர்ய = ஓ அந்தணசிரேஷ்டனே!
அபிவாதயே = நமஸ்கரிக்கிறேன்.
ப்ரபோ = அரசனே!
ஆயுஷ்மாந் = வளராயுளுடையவனாக
பவ = ஆகக்கடவாய்
பவத: = உனக்கு
இதம் கஷ்டம் = இவ்வருத்தம்
கிம் = என்ன?
ஏவம் = இவ்விதமாக
ராஜ்ஞா = இராஜனால்
ஸாதரம் = ஆதரவோடு கூடிக்கொண்டதாக
ப்ருஷ்ட: = கேழ்க்கப்பட்டவனாய்
ஸமதுரம் = தேம்பலோடு கூடினதாக
ப்ரத்யபாஷத = சொன்னான்.
பவாந் = நீர்
புண்யாத்மேதி = புண்ணியவானென்று
ஆகர்ண்ய = கேள்விப்பட்டு
தாரித்ர்யம் = வருமை என்பதை
அபநோதயிதும் = நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு
த்வத்தர்ஶநாய = உமது தரிசனத்துக்காக
ஆகத: = வந்தவனாக
அஸ்மி = ஆகின்றேன்.
அயம் = இந்த (ளி
தௌவாரிக: = வாசற்காவலா
மாம் = என்றனை
ஹந்துமேவ = கொல்லவே
யதத = யத்தினப்பட்டான்
ததாபி = அப்படிக்காயினும்
மம = என்னுடைய (ம்

𑌆𑌯𑍁𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 = ஆயுச்சேஷத்தினாலே

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍 = பாதிஜீவன்போனவன்போல்

𑌅𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑌂 = பிழைத்தேன்.

𑌮𑌦𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 = என்னால்விரும்பப்பட்ட

𑌭𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 = உங்கள்தரிசனம்

𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍 = ஆயிற்று

𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾 = உத்திரவு

𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌚𑍇𑌤𑍍 = கொடுக்கப்படுமாகில்

𑌮𑌦𑍀𑌯𑌦𑍇𑌶𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 = எங்கள் தேசத்தைநோக்கி

𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 = போகின்றேன்.

𑌅𑌯𑌿𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 = ஓ அந்தணா!

𑌮𑌾𑌶𑍁𑌚 = விசனப்படாதேயும்.

𑌅𑌹𑌂 = நான்

𑌭𑌵𑌤𑌃 = உன்றனுக்கு

𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 = விசனம்

𑌆𑌪𑌤𑌤𑍀𑌤𑌿 = வருகிறதென்று

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌪𑌿 = கனவிலும்

𑌨𑌜𑌾𑌨𑍇 = அறியேன்.

𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 = துஷ்டதன்மையனான

𑌦𑍌𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑌃 = வாசர்க்கார்ப்போன்.

𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌮𑌪𑌿 = தன்னுடம்புகூட

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 = தெரியாமல்

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 = உன்றனை

𑌅𑌵𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 = பங்கப்படுத்தினன்.

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 = அதற்குபதில்

𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑌏𑌵 = உன்முன்னையே

𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 = செய்கிறேனென்று

𑌏𑌨𑌂 = இப்பிராமணனை

𑌆𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 = ஆதரித்து

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 = தான்

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 = எழுந்து

𑌤𑌸𑍍𑌯 = அவ்வந்தணனுடைய

𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 = கரங்களை

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 = பிடித்துக்கொண்டு

𑌪𑍀𑌠𑍇 = பீடத்தில்

உவவெ்ஶிதவாநு=உட்கார
வைத்தனன்.
தத꞉=அதற்குபிறகு
கெ்ராயாரூணாக்ஷவஸநு=
கோபத்திஞல் சிவந்தகண்க
ளையுடையவஞய்
ஊஷாநு=பற்களை
வாஊயநு=கடித்துக்கொண்டு
வூாஹ =மொழிந்தனன்
ஸெஸெவெத்ரண꞉ = அடாஅ
டாசேவகர்களே
க்வதிஷ்டய=எவ்விடத்திலிருக்
கிறீர்கள்.
ஜெவ = ஓ ஆண்டவனே!
வனெதஷ்ஸ꞉ = இதோஇருக்கி
ன்ருேம்
ஹவந꞉=நீங்கள்
வக்வார꞉=நல்லவர்
ஶீஷ்ரம்=சீக்கிரமாய்
மக்வா=போய்
ஙாஹ்மணஜோஹிணம் = பி
ராமணனுக்கு கெடுதிசெ
ய்த [ளை
ஊளவாரிகம் = வாசற்காவல
வாஹு- கைகளை
ரஜ்வா=கயற்றினல்

ஸஜ்ருக்=நன்றய்
வஷ்வா=பந்தித்து
ஶாரகொத்ஊாரம்=இரத்தமொ
ழுகும்படிக்கு [லும்
ஊ௱ஷ்டிஹி꞉ = கைகுத்துகளா
ஜாநு௱வாதெதஶ்வ = முழங்
காலடிகளினலும்
வூஹ்ருத்ய=அடித்து
ஊஊந்திகம்=என்னருகே
நயத=சேர்ப்பியுங்கள்.
ஜெவ= ஓ அரசனே! [ளை.
ஊஹத்யாஜ்ஞா = பிரபலஆக்கி
தத꞉=அதற்குபிறகு
ஊம்ஙயாரகிம்கரஸஹூெஶ꞉
=காலதூதரோடுசமானமான
கொவாதிரெகெண = கோ
பாதிசயத்திஞல்
ஸம்ஊஷ்டாஷ்டெ꞉= கடித்து
க்கொள்ளப் பட்டஉதடுகளை
யுடைய
ஹடெ꞉=சேவகர்களோடு
ஜாநு௱ஹி=முழங்கால்களை
ஹூவி=பூமியில்
நிவாத்ய=விழத்தள்ளி
ரஜ்௱ஹி꞉= கயற்றினல்
வஷ்வா=பந்தித்து

ஆக்ருஷ்யமாணம் = இழுக்கப்பட்டிருக்கிற

வேபமாநகாத்ரம் = நடுக்கலுற்றதேசத்தையுடைய

ப்ராஹ்மணப்ரஹாரம் = பிராமணனையடித்து

தௌவாரிகம் = வாசற்காப்போனை

ராஜா = அரசன்

பீஷணத்ருஷ்ட்யா = பயங்கரமானபார்வையால்

விலோக்ய = பார்த்து

சீர்ஷகம் = தலையை

ப்ரகம்ப்ய = அசைத்து

ஆஜ்ஞாபயதி = கட்டளையிடுகின்றார்.

கிமிதி = என்ன

ரேரே ப்ருத்யா: = அடா அடா சேவகர்களே!

ஹே தேவ = ஓ அரசனே!

கா ஆஜ்ஞா = என்னகட்டளை

ஏநம் = இவனை

பத்தநாத் பஹி: = பட்டணத்திற்குவெளியில்

திந்த்ரிணீதருமூலே = புளியமரத்தடியில்

நிஶ்சலம் = அசையாமல்

ஸம்யக் = நன்றாய்

பத்வா = கட்டி

ஶதக்ருத்வ: = நூறுதடவை

ப்ரஹாரா: = அடியுங்கள்

ஏவம் = இவ்விதமாக

ராஜநி = இராஜன்

உக்ரஶாஸநே ஸதி = உக்ரமான சிக்ஷைவிதித்தவனாகும்போது

விப்ர: = பிராமணன்

கருணாரஸவிஹ்வலிதசித்த: = இரக்கத்தினுலிளகியமனதனாய்

யேநகேநாப்யுபாயேந = எந்தவுபாயத்தாலாவது

அஹமேவ = நானே

ஏநம் தௌவாரிகம் = இந்தவாசற்காவலாளனை

மோசயிதும் = விடுவிப்பதற்கு

ஶக்த இதி = வல்லவனென்று

மத்வா = எண்ணி, நினைத்து

ராஜாபிமுகம் ஸ்தித்வா = அரசன் முன்னின்று

அஞ்ஜலிபுடம் = கைகூப்பை

ப்ரதர்ஶ்ய = காட்டிக்கொண்டு
வததி = பகருகின்றான்.
ஹே தேவ = ஓ அரசனே!
அஹம் = நான்
ஸர்வதேஶத்ரஷ்டா = எல்லா தேசங்களும் பார்த்தவன்.
ஏகஸ்மிந்தேஶே = ஒரு தேசத்திலாவது
பவாத்ருஶம் = உன்றனைப்போல்
தர்மாத்மம் = தர்மநீதியுடையவனும்
விப்ரபக்ஷபாதிநம் = பிராமணபட்சமுடையவனும்
அபராதிஷு = குற்றவாளிகளிடத்தில்
உக்ரஶாஸநம் = உக்கிரதண்டனையும்
நாத்ராக்ஷம் = பார்க்கவில்லை
இதாநீம் = இப்போது
தாவகதர்ஶநாத் = உனது தரிசனத்தால்
மஹாந் = அதிகமான
நேத்ரோத்ஸவ: = கண்களிப்பு
அபவத் = ஆயிற்று.

காசித் = ஓரானொரு
விஜ்ஞப்தி: = மனவு
அஸ்தி = உளது.
மயி = என்பேரில்
ஶீதல: = குளிர்த்தியான
கடாக்ஷ: = பார்வை
ப்ரக்ஷேப்தவ்ய: = வைக்கவேண்டியது
ஹே வித்வந் = ஓ பண்டிதனே
வக்தவ்யம் = உரைக்கத்தகுந்தது
அஸ்தி சேத் = உளதாயின்
ஸத்வரம் = சீக்கிரமாக
ப்ரூஹி = சொல்லும்.
தேவ = ஓ அரசனே!
ஏநம் = இந்தவாசற்காவலாளனை
அநுக்ருஹ்ய = மன்னித்து
மோசய = விட்டுவிடும்.
தத: = பிறகு
ராஜா = அரசன்
ஹே ப்ராஹ்மணஶ்ரேஷ்ட = ஓ பிராமணசிரேஷ்டனே!
த்வந்மநஸி = உன்மனதில்
யதா = அத்தப்படிக்கே
வர்த்ததே சேத் = இருக்குமாகில்

ஸவஸ்யம்=உண்மையாக
கர்தவ்யமேவேதி= செய்யத் தக்கதேயென்று
பௌரவேதிராண:=அடாசேவகர்களே!
ஸநந்மம்நாவாந்தம் =இந்தமுண்டமகனை (ன்று
விஸ்ருஜதேதி = விடுங்களெ
அனுஜ்ஞாப்ய = விடைகொடுத்து
ப்ராஹ்மணம்=பிராமணனை
யதேஷ்ட வாஹந ஹிரண்யதிநா=தனவஸ்திரவாகனுபரணங்களினுல்
பஹுக்ருத்ய=பருசுக்கொடுத்து
நமஸ்க்ருத்ய=நமஸ்கரித்து
தஸ்மாத்ப்ராஹ்மணாத் = அப்பிராமணனுல் [ங்களே
ஆசீர்வாதாந் = ஆசீர்வாத
ஆதாய=பெற்றுக்கொண்டு
ஸிம்ஹாஸநாத்=சிம்மாசனத்திலிருந்து
உத்தாய=எழுந்து
பஞ்சஷட்பதாநி = ஐந்தாறு அடிகள்

ப்ராஹ்மணம்=பிராமணனை
அநுகம்ய=நெருங்கி
தத:=அதற்குபிறகு [தை
அந்த:புரம் = அந்தப்புரத்
ப்ராவிசத்=சேர்ந்தான்.
விப்ரோபி=பிராமணனும்
தத்ருபவாஹநாதிஸம்ஜாதஸந்தோஷேண=இராஜனுல் செய்யப்பட்டபருசுகளாலுண்டானமிகுந்தசந்தோஷத்தில்முழுகினவனுய்
ஸ்வதேசம்ப்ரதி= தன்தேசத்தைநாடி [ன்
ஜிகமிஷு:=போகநினைத்தவனாஸீத்=ஆனுன்.
ஹேரங்கநாததீக்ஷித= ஓரங்கநாததீக்ஷிதனே!
காஞ்சீபட்டணே=கச்சிநகரில்
கதிக்ருஹாண:= எத்தனைவீட்டுக்காரர்
ப்ராஹ்மணாஸ்ஸந்தி = பிராமணர்களிருக்கிறுர்கள்.
தேவாகர்ணய = ஒஅரசனே கேளும் [ணத்தில்
தத்பட்டணம்=அப்பட்ட

த்விஸஹஸ்ரக்ருஹிண: = இரண்டாயிரம்வீட்டுகார்

ப்ராஹ்மணா: = பிராமணர்கள்

நிவஸந்தி = வசித்திருக்கிறார்கள்.

தத்ர = அவர்களில்

விபஜ்ய = பகர்ந்து

கணநாயாம் = கணக்கிடும்போது

பஞ்சஶதக்ருஹிண: = ஐநூறுவீட்டுக்காரர்

ஶ்ரீவைஷ்ணவா: = ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்

தாவந்தோ க்ருஹிண: = அவ்வளவு வீட்டுக்காரரும்

ஸ்மார்த்தா: = ஸ்மார்த்தாள்

சதுஶ்ஶதக்ருஹிண: = நாநூறுவீட்டுக்காரர்

மாத்வா: = மாகவதாள்

த்விஶதக்ருஹிண: = இருநூறுவீட்டுகாரர்

பாகவதா: = பாகவதாள்

த்ரிஶதக்ருஹிண: = முந்நூறுவீட்டுக்காரர்

வ்யாபாரிண: = வியாபாரிபிராமணாள்

ஶதக்ருஹிண: = நூறுவீட்டுக்காரர்

கணகா: = கறுணிகர்

ஸம்பூய = சேர்ந்து

த்விஸஹஸ்ரக்ருஹிண: = இரண்டாயிரம் வீட்டுக்காரர்

ப்ராஹ்மணா: = பிராமணர்கள்

வர்த்தந்தே = இருக்கின்றார்கள்

தேஷு = அவர்களில்

ஸஹஸ்ராதிக பஞ்சஶதக்ருஹிண: = ஆயிரத்தைந்நூறு வீட்டுக்காரர்

த்ராவிடா: = தமிழர்

பஞ்சஶதக்ருஹிண: = ஐநூறுவீட்டுக்காரர்

ஆந்த்ரா: = தெலுங்கர்

ஸந்தி = உளர்.

கீர்வாணபாஷாயாமபி = ஸம்ஸ்கிருதபாஷையிலும்

ஸர்வே = எல்லாரும்

ப்ரவீணா: = வல்லவர்கள்.

போ மஹாஸ்வாமிந் = ஓ அய்யா

க்ஷத்ரியா: = இராஜர்கள்

கதி க்ருஹிணோ வர்த்தந்தே = எத்தனைவீட்டுக்காரரிருக்கிறார்கள்

தஸ்மிந்புரே = காஞ்சீபுர

த்துராஜாவான
ஶ்ரீராமராஜஸ்ய = ஸ்ரீராமராஜனுக்கு
இஷ்டபாந்தவா: = இஷ்டமானபந்துக்கள்
த்விஶதக்ருஹிண: = இருநூறுவீட்டுக்காரர்
இதரேச = அன்யர்களும்
த்விஶதக்ருஹிண: = இருநூறுவீட்டுக்காரர்
நிவஸந்தி = வாஸமாயிருக்கின்றார்கள்.
ஶ்ரியா = செல்வத்தினால்
யக்ஷாதிபஸாக்ஷிண: = குபேரனை தோர்க்கச்செய்யும்படியான
வைஶ்யா: = கோமட்டிகள்
பஹவ: = அளவிறந்தவர்
நிவஸந்தி = இருக்கின்றார்கள்
ராஜகார்யேஷு = இராஜகர்யங்களில்
நியுக்தா: = விதிக்கப்பட்ட
வேதநஜீவிந: = உத்தியோகத்தினால் பிழைப்பவர்கள்
அஸங்க்யாதா: = எண்ணிறந்தவர்கள்

ரம்பாதிஸுரஸ்த்ரீப்ய: = அரம்பை முதலிய தேவதாஸ்திரீகளைப்பார்க்கினும்
அதிகஸௌந்தர்யா: = மிகுந்த வழகுடைய
வேஶ்யாவநிதா: = தேவடியார்களிருக்கின்றார்.
ஹே ரங்கநாததீக்ஷித = ஓஅரங்கநாததீக்ஷிதனே!
தத்ரத்யவிப்ராணாம் = அவ்விடத்தந்தணருக்கு
வேதஶாஸ்த்ராதிஸம்பத்தி: = வேதசாஸ்திர முதலான சம்பத்து
புத்ரபௌத்ராதிஸம்பத்தி: = புத்திரபௌத்திர சம்பத்தும்
தநதாந்யாதிஸம்பத்திஶ்ச = தனதானிய முதலான செல்வமும்
கிம்விதா: = எவ்வகைப்பட்டவை
ஸம்யக் = நன்றாய்,
விவிச்ய = விவரமாய்
ப்ரூஹி = சொல்லும்.
ஹே ராஜந் = ஓ அரசனே!
ஸ்வாபாவ்ய: = இயல்பாய்

காஞ்சீபட்டணஸ்தா: = கச்சிநகரிலிருப்பவர்கள்.
ஸர்வே = எல்லாரும்
ஸர்வஸம்பத்ஸமன்விதா: = எல்லாசெல்வங்களோடு கூடினவர்கள்.
தத்ராபி = அதில் [சையில்
விசாரபூர்வேண = யோசிக்
வேங்கடாசார்ய இதி = வெங்கடாசாரியனென்று
கஶ்சித் = ஓராளொரு
புருஷோத்தம: = புருடசிரேஷ்டன்
வர்த்ததே = இருக்கின்றான்
ஸகலகுணை: = எல்லா குணங்களினால்
புருஷோத்தமஸாம்யவான் = விஷ்ணுவுக்குச் சமானமே [ங்களை
தத்குணான் = அவனது குண
வர்ணயிதும் = விவரிப்பதற்கு
ப்ரஹ்மாபி = பிரமதேவனும்
ந ஶக்த: = வல்லவனல்ல
அஹம் கியான் = நானெவ்வளவானவன்

ததாபி = அப்படிக்கானாலும்
ஸ்வபுத்த்யநுஸாரேண = என்புத்திக்குத்தோன்றியவரையில்
தத்ஸம்பதம் = அவரதுசெல்வத்தை
கதயாமி = சொல்லுகிறேன்
ஸ வேங்கடாசார்ய: = அவ்வெங்கடாசாரியர்
ராஜ்ஞ: = இராஜனுக்கு
அத்யந்தப்ரிய: = மிகவுமிஷ்டனான
வித்வான் = வித்துவான்
தஸ்ய = அவருடைய
ஜாயா = மனைவி [ன்று
லக்ஷ்மீரிதி = இலக்குமி யெ
ப்ரதிதா = உலகை யறிந்தவள்
லக்ஷ்மீஸாம்யவதீ = இலக்குமிதேவியோடு சரியானவளே
தயோ: தாம்பத்யா: = அப்பெண்சாதிபுருஷருடைய
ஐகமத்யம் = ஒருமையை
வர்ணயிதும் = விவரிப்பதற்கு
கஸ்ஸமர்த்த: = யார்வல்லவன்

தயோ: அஸுரர்களுக்கு
அஷ்டௌ=எட்டுப்பேர்
புத்ரா:=புத்திரர்கள்
ஷட் துஹிதர:=ஆறுபேர் புத்திரிகள்
சதுர்விம்சதி பௌத்ரா:= இருபத்துநான்குபேர் பேரன்மார்கள்
த்வாதச தௌஹித்ரா:=பன்னிரண்டுபேர் பெண்வயிற்று பேரன்மார்கள்
பஞ்சதச ப்ரபௌத்ரா:=பதினைந்துபேர் பேரன்வயிற்றுப் பிள்ளைகள்
அஷ்டௌ ஸ்னுஷா: = எட்டுப் பேர்நாட்டுபெண்கள்
ஷட் ஜாமாதர: = ஆறுபேர் மருமகன்மார்
சத்வாரோ அனுஜா:= நான்குபேர் தம்பிகள்
அக்ரஜ ஏக:= அண்ணனொருவன்
மிலித்வா=சேர்ந்து
பஞ்ச ஸோதரா: = ஐந்துபேர் தமயன் தம்பிமார்கள்
வைமாத்ரேயக: = மாற்றுத்தாய்பிள்ளையொருவன்
ஏதேஷாம்=இவர்களுடைய
பார்யா:= மனைவிகள்
புத்ரபௌத்ராத்யா: = புத்திரபௌத்திரர்முதலான
மாதுலா: த்ரய:= அம்மான்மார் மூவர்
ஸ்யாலகா: ஷட்= மைத்துனர்மார் ஆறுபேர்
ஸ்வஸார:=சகோதரிகள்
சதஸ்ர:=நான்குபேர்
ஸ்வஸ்ரீயா:=மருமக்கமார்
ஸப்த=ஏழுபேர்
பைத்ருஸ்வஸ்ரீயா: = அத்தைப்பிள்ளைகள்
மாத்ருஸ்வஸ்ரீயா:=பெரியதாயார்சிறியதாயார் பிள்ளைகள்
ப்ராத்ருஜாயா: = தமையன் மனைவிகள்
மாதுலானீ=அம்மான் மனை[வி
ஸ்வச்ரூ:=மாமியார்
ஸ்வசுர:=மாமனார்
ஜ்யேஷ்டா = மூத்த பெண்சாதி
தஸ்ய கேஹே = அவர்வீட்[டில்

காஶ்சித்=சிலர்
கஞவத்யஃ=கர்பிணிகள்
தொஹதவத்யஃ= மசக்கையு
ள்ளவர்கள்
ஜாதாவத்யஃ=பிள்ளைபெற்
றவர்கள்
வாலம்யஃ=புத்திரர்முத
லிய குடும்பமுடைய
கந்யகாஃ=கன்னிகைகள்
மளயஃ= ருதுவாகாதபெ
ண்கள் [கள்
ஊய்யாஃ = ருதுவான பெண்
தருண்யஃ = முப்பதுவய
துக்குட்பட்டவர்
வலிக்யஃ=வ்ருத்தஸ்திரீகள்
ப்ராஜ்ஞாஃ = அதிக புத்தியு
டைய ஸ்திரீகள்
ஏதாஸ்ஸர்வாஃ=இவர்களெ
ல்லோரும்
குலபாலிகாஃ=குலத்தைக்
காக்கின்றவர்கள் [கள்
பதிவ்ரதாஃ= பதிவிரதை
ஏவம்வர்த்தந்தே = இவ்வித
மாயிருக்கின்றார்கள்
கிஞ்ச=இதுமாத்திரமல்ல
விஷ்ணுஸம்யாஜிதாஶயஃ=பண்
டித பந்து சிநேக முதலி
யதும்
அதிதயஃ= அதிதிகளும்
பஹவஃ=அநேகர்
ஸர்வதா=எவ்வேளையும்
அதீவ=மிகவும்
ஸம்மாநிதாஃ= சம்மானிக்
கப்பட்டவர்களாய்
தத்க்ருஹேஷு=அவர்கள்
வீட்டிலேயே
நிவஸந்தி=இருக்கிறார்கள்
தத்சித்ரம் = அதாச்சரியம
ல்ல [னில்
கிஞ்ச=இன்னுமென்னவெ
அபலாஃ=பலமில்லாதவர்
கள்
தும்திலாஃ = சூலம் வயிரு
டையவர்கள்
சிபிடாஃ = சப்பை மூக்கு
டையவர்கள்
தொஷமலாஃ= அவயவமற்ற
வர்கள்
கூநாஃ=குள்ளர்கள்
விகராஃ=மூக்குபோனவர்
கள் [டையவர்கள்
ஸம்ஜ்ஞுவஃ = முட்டுக்காலு

ஸயாஃ=செவிட [ணர்

வக்ராஃ = போட்டுக்கண்

வாதகிநஃ=ஆணைக்காலுடையவர்

உந்மத்தாஃ=பித்தம் பிடித்தவர்

ச்லேஷ்மணாஃ=இரும்பலுடையவர்கள்

அந்தாஃ=அந்தகர்

அபஸ்மாரிணஃ=காக்கைவலியுடையவர்கள்

ஏதாத்ருசாஃ=இப்படிப்பட்டவர் [கள்

பஹவஃ = அளவில்லாதவர்

தேவேநஜீவந்தி=அவ்வெங்கடாசாரியால்ஜீவிக்கிறார்கள்

கிஞ்ச=இவ்வளவேயல்ல

இதமேகம்=இதுவொரு

உத்க்ருஷ்டஸாம்ராஜ்யம் = அதிகரித்தசெல்வம்

அத்யாபி=இப்போதும்

தௌ தம்பதீ = அந்ததம்பதிகள் [போல்

பாலவாநாவிவ=வயதுக்காரர்

ஸ்வசக்தியுக்தௌ=தங்கள் வலிவோடு கூடினவர்களாய்

வர்த்தேதே=இருக்கின்றார்கள்

தௌ பிதரௌ = அத்தாய்தந்தைகளை

தைவமிவ=தைவத்தைப்போல்

பச்யந்தஃ=பார்க்கின்ற

புத்ராஸ்ஸர்வே = பிள்ளைகளெல்லாரும்

யதேஷ்டஸேவாவசநைஃ= இஷ்டபணிவிடைகளால்

ஸ்வஸ்வபத்நீஸஹ = தங்கள் மனைவிகளோடு

ப்ரீணயந்தஃ = ஆனந்திக்கின்றவர்களாய்

ஸேவந்தே= ஊழியஞ்செய்கின்றார்கள்.

கிம்பஹுபாஷணேந=மிகுந்த பேச்சுக்களாலென்ன

தத்க்ருஹஸ்தஜநாஃ = அவ்வீட்டிலுள்ளஜனங்கள்

யாவந்த இதி = இத்தனைபேரென்று [யும்

கேநாபி= எவனாலே

நகண்யந்தே=கணக்கிடப்படார்.

ஹே விப்ர = ஓ அந்தணனே
லோகே = உலகத்தில்
ஏகஸ்மின் க்ருஹே = ஒருவீட்டில்
த்³வித்ராஃ = இரண்டுமூன்று பேர்
ஸந்தி சேத் = இருப்பாராயின்
ஸர்வதா = எந்தவேளையும்
கலஹாயமானாஸ்ஸந்தஃ = கலகிக்கின்றவர்களாய்
திஷ்டந்தி = இருக்கின்றார்கள்
வேங்கடாசார்யஸ்ய = வெங்கடாசாரியனுடைய
ஸ்த்ரீயஃ புருஷாஸ்ச = ஸ்த்ரீகள் புருஷர்களும்
அஸங்க்யாதா இதி = கணக்கில்லாதவரென்று
த்வயா = உன்றனல்
உக்தம் வா = சொல்லப்பட்டதல்லவா ?
தேஷாம் = அவர்களுக்கு
பரஸ்பரம் = ஒருவருக்கொருவர்
கலஹஃ = சச்சரவு
நாஸ்தி வா = இல்லையா
ராஜன் ஆகர்ணய = இராஜனே கேளும்

தத்³க்³ருஹஸ்திதாஃ = அவ்வகத்திலிருக்கிற
ஸர்வேபி = எல்லவர்களும்
கலஹாதிகம் = கலகமென்பதை
ந ஜானந்தி = அறியார்கள்
தேஷாம் = அவர்களுடைய
பரஸ்பரமைத்ரீ = ஒருவருக்கொருவர்சிநேகம்
யத்ர குத்ராபி = எங்கும்
ந த்³ருஷ்டபூர்வா = பார்க்கப்பட்டதல்ல
ந ஸ்ருதபூர்வா = கேழ்க்கப்பட்டதுமல்ல.
ஸ்வஸ்ரூஸ்வஸுரயோஃ = மாமிமாமனருக்கு
ஸ்னுஷாஸு = மருமக்களின்பேரில்
ஸ்வபுத்ரீஷ்விவ = தங்கள்பெண்களைபோல்
ப்ரீதிஃ = அன்பு
தயோஃ = அந்தமாமி மாமனரிடத்தில்
தாஸாம் = அவர்களுக்கு
ததைவ = அந்தப்படிக்கே
யாதரஃ = ஓரகத்தியர்கள்

பரஸ்பரம் = ஒருவர்க்கொருவர்

ஸஹோதர்ய இவ = சகோதரிகள்போல்

அதிஸ்நேஹேந = மிகுந்தநேசத்தோடு

வர்த்தந்தே = இருக்கின்றார்கள்

நநாந்தார: = நாத்தினார்கள்

ப்ரஜாவதீஷு = மதனிகள் பேரில்

ஆதபஸம்பர்கேபி = வெய்யில் படவுங்கூட

நஸஹந்தே = பொறுக்கார்கள்

கிம்பஹுநா = உயர்ந்தவார்த்தைகளாலென்ன

ததீயா: = அவர்கள்சம்பந்திகளான

ஸர்வேபி = எல்லாவர்களும்

அநவரதமைத்ரீஸமேதா: = பிரிவற்ற நேசத்தோடுகூடினவர்களாய்

ஸுகிந: = சௌக்கியமுடையவர்களாக

வர்த்தந்தே = இருக்கின்றார்கள்.

தஸ்ய = அவருடைய

பஶ்வைஶ்வர்யம் = பசுபாக்கியத்தை

ஶ்ருணுத = கேளும்

த்ரிஸஹஸ்ரமிதா: பஶவஸ்ஸந்தி = மூவாயிரம் பசுக்களிருக்கின்றன

தத்ர = அதில்

மஹிஷ்ய: = எருமைகள்

பஞ்சஶதஸம்க்யாதா: = ஐநூறுகணக்குள்ளவை

கோஜாதீயா: = பசுஜாதிகள்

பஞ்சஶதோத்தர த்விஸஹஸ்ரஸம்க்யாதா: = இரண்டாயிரத்தைந்நூறு

தத்ராபி விபாகமநேந = அதில் பிரிவினைசெய்தெண்ணினால்

ஶகடா: = வண்டிஎருதுகள்

பஞ்சாஶத் = ஐம்பது

ஶதம்யுக்யா: = நூறு ஒற்றையேருமாடுகள்

த்ரிஶதஸம்க்யகா ஹாலிகா: = முன்னூறு உழவுமாடுகள்

ஶதம்த்வந்த்வஸம்யுக்யா: = நூறு இரட்டையேருமாடுகள்

பஞ்சஶதம் = ஐந்நூறு

நஸ்யோதா: = மூக்காங்கயிறுள்ள எருதுகள்

ஜரத்கவாஸ்து = கிழவெருதுகள்

ந ஸந்த்யேவ = இல்லவேஇல்லை

ஏவம் = இந்தபடிக்கு

ஸப்தஶதஸங்க்யாகா: = எழுநூறுகணக்குடைய

பலீவர்தா: = எருதுகள்

ஸஹஸ்ரஸுரபய: = ஆயிரம் பசுக்கள்

தாஸு = அவற்றில்

காஶ்சித் த்ரிஹாயண்ய: = சிலது மூன்றுவயதுள்ளவை

காஶ்சிச்சதுர்ஹாயண்ய: = சிலது நான்குவயதுள்ளவை

ஸர்வாஸ்து = எல்லாம்

பீநோத்ந்ய: = பெரியமடியுள்ளவை.

தர்ணகா: = அப்போது பிறந்தகன்றுகள்

வத்ஸா: = வருஷத்திற்குட்பட்டகன்றுகள்

வத்ஸதரா: = விளையாடித்தகன்றுகள்

ஏதாத்ருஶா: = இப்படிக்கொற்ற

பஶவஸ்ஸந்தி = பசுக்களிருக்கின்றன.

தாந்யஸம்பத்திம் = தானியசெழுப்பை

கதயாமி = சொல்லுகின்றேன்

தஸ்ய = அவருக்கு

த்வியோஜநபரிமிதம் = இரண்டுயோஜனை அளவுள்ள

க்ஷேத்ரம் = நிலம்

அஸ்தி = உண்டு.

தத்ர = அதில்

ப்ரதிவர்ஷம் = வருஷவாரியில்

சதுஶ்ஶதம் வாஹ்ய: = நானூறுபுட்டிகள்

ஶுக்லஶாலய: = மெல்லியசம்பாநெல்லுகள்

ஆயாந்தி = வருகின்றன.

ஷஷ்டிகா: = காருநெல்லு

ஶதம் வாஹ்ய: = நூறுபுட்டிகள்

மாஷா: = உளுந்துகள்

முத்கா: = பயறு

ஆடக்ய: = துவரைகள்

கோதூமா: = கோதுமிகள்

யவா: = தினைகள்

திலா:=எள்ளுகள்
சணகா:=கடலைகள்
குலுத்தா:=கொள்ளுகள்
இத்யாதி தாந்ய விசேஷா: =இவைமுதலிய தானியவகுப்புகள்
பாந்தி=விளங்கின்றன.
தநவிஷயே=செல்வவிஷயத்தில்
தநதோऽபி=குபேரனும்
நஹி தத்துல்யா: = அவருடன்சமானவல்ல
வித்யாவிஷயே=கல்விவிஷயத்தில்
ப்ருஹஸ்பதி: =பிரகஸ்பதிக்கொப்பானவன்
ஹேவிப்ர=ஓ அந்தண!
தயோர்தம்பத்யோ:=அத்தம்பதிகளுடைய
திநசர்யாம்=தினநடத்தையை
கதய=சொல்லும்
கதயாமி=சொல்லுகிறேன்
ப்ரதமத:=முன்னம்
தத்பார்யாயா:=அவரதுபாரியாளுடைய
திநசர்யாம்=தினநடத்தையை

ஶ்ருணு=கேளும்
ஸா=அத்தம்மாள்
பத்யு:பூர்வமேவ=புருடனைப்பார்க்கிலும்முன்னதாகவே
சயநாதுத்தாய=படுக்கையிலிருந்தெழுந்து
ஸ்வேஷ்டதைவதம்=தன் இஷ்டதெய்வத்தையும்
ஸ்வபர்த்தாரஞ்ச=தன்நாயகனையும்
த்யாத்வா=தியானஞ்செய்து
தத்காலோசிதாசாராந்=அவ்வேளைக்குரிய வாசாரங்களை
ஸமாப்ய=முடிவுசெய்து
ஸ்நுஷாஸ்தாபிதபீடே=மறுமகள்போட்டமணையில்
உபவிஶ்ய=உட்கார்ந்து
ப்ரதமம்=முன்னம்
ஸம்மார்ஜநாதி பஹிர்வ்யாபாரேஷு = பெருக்குதல் முதலிய வெளிவேலையில்
தாஸீ:=வேலைக்காரிகளை
நியோஜ்ய=ஏவல்செய்து

𑌘𑍋𑌷𑌾𑌃 = மாட்டுப்பெண்களே
𑌆𑌹𑍂𑌯 = அழைத்து
𑌯𑍂𑌯𑌂 = நீங்கள்
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 = போய்
𑌦𑌧𑌿𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 = தயிர்பாத்திரங்களை
𑌆𑌨𑍀𑌯 = கொண்டுவந்து
𑌤𑍇𑌷𑍁 = அப்பாத்திரங்களில்
𑌦𑌶𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 = பத்து குடம்
𑌭𑍋𑌜𑌨𑌸𑌮𑌯𑍇 = சாப்பாட்டுவேளையில்
𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 = வட்டிக்கும்பொருட்டு
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍀𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 = வேறாகவைத்து
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 = நன்றாய் மூடி
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌤 = வையுங்கள்.
𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 = குழந்தைகளுக்காக
𑌕𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂𑌶𑌂 = சிலயோடுகளை
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 = பாத்திரத்தில்
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 = எடுத்து
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇 = உரியில்
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 = வைத்து
𑌅𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂𑌦𑌧𑌿 = மிகுந்ததையெல்லாம்
𑌮𑌨𑍍𑌥𑌨𑍀𑌷𑍁 = தைரகடையும்பானைகளில்
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 = விட்டு
𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌦𑌣𑍍𑌡𑍈𑌃 = மத்துகளினால்
𑌮𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 = கடைந்து
𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌂 = வெண்ணையை
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 = வேறாகஎடுத்து
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 = பாத்திரங்களில்
𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 = வைத்து .
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 = உறிகளில்
𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤 = வையுங்கள்.
𑌤𑌤𑌃 = அதற்குபிறகு
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 = மூன்றுவிதமான
𑌗𑍋𑌰𑌸𑌂 = மோரை
𑌕𑌲𑌶𑍇𑌷𑍁 = குடங்களில்
𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 = விட்டு
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤 = காப்பாற்றுங்கள்
𑌤𑌥𑍈𑌵 = அப்படிக்கே
𑌭𑌵𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 = உங்களுத்திரவில்
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌃 = இருக்கிறோம்
𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿 = ஓலக்ஷ்மி !
𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿 = நீயென்ன செய்கின்றாய்
𑌅𑌹𑌮𑌪𑌿 = நானும்

ஜலாஹரணாய ச = ஜலங் கொண்டுவர
ப்ரயதமாநா = யத்தினப்படுகின்றவளாய்
வர்த்தே = இருக்கின்றேன்
உதகாஹரணஸ்ய = தண்ணீர் கொண்டுவருகிறதற்கு
இதாநீம் = இப்பொழுது
கிமாயாதம் = என்னவந்தது
திஷ்டது = அதிருகட்டும்
உத்தரத்ர பவிஷ்யதி = பிறகு வரப்போகிறது
கிந்து = ஆனல்
இதாநீம் = இப்போது
மம = எனக்கு
ஆஜ்ஞா = உத்திரவென்ன
இத ஆகச்ச = இப்படிக்குவா
ப்ரதமம் = முன்னம்
தேவபூஜாக்ருஹஸம்மார்ஜநம் = தேவராதனை வீட்டைசுத்தி
க்ருத்வா = செய்து
அவகரம் = பெருக்கினகுப்பையை [கொட்டி
பஹிர்நிக்ஷிப்ய = வெளியில்

தத: = அதன்பின்பு
கோமயேந = சாணத்தால்
ஸம்யக் விலிப்ய = நன்றாகமொழுகி
ரங்கவல்லீபி: = கோலங்களால்
ப்ரஸாதய = அழகுசெய்
மஹாநஸேऽபி = சமையலறையிலும்
அக்நிகுண்டஸ்தாநகம் = அடுப்பையுங்கூட
விலிப்ய = மொழுகி
ரங்கவல்லீம் ரசய = கோலம்போடு
ஹே ஜாநகி = ஓ ஜானகி!
த்வம் = நீ [சாப்பாடுகூடத்தை
போஜநஶாலாயாம் = சாப்
விலிப்ய = மொழுகி
தத்ரத்யநிவேஶநாநி = அங்கிருக்கும் மணைகளை
ஸம்யக் ப்ரக்ஷாலய = நன்றாயலம்பும்.
அத்ராந்தரே = இதற்குள்
அத்யயநஶாலாயா: = வேதசாலையிலிருந்து
வடுகாஸ்ஸர்வே = பிள்ளைகளெல்லாரும்

ஆகத்ய=வந்து

தாம் லக்ஷ்மீம்=அந்தலக்ஷ்மி

வேஷ்டயந்த: = சுற்றிக்கொண்டவர்களாய்

ஆசுக்ருஶு: = கூவினர்கள்

அஸ்மாந்=என்னை

புபுக்ஷா=பசியானது

அதீவபாதயதே = மிகவும் வருத்துகின்றது.

ஶீக்ரம்=சீக்கிரமாய்

அந்நம்=அன்னத்தை

தாபய=வைக்கச்செய்யும்

உத்திஷ்ட=எழுந்திரும்.

இத்தம்=இவ்வண்ணம்

வஸ்த்ராஞ்சலம்=முந்தாணியை

ஆக்ருஷ்ய=இழுத்து

தாம் பீடயந்திஸ்ம=அவளைவருந்தப்பண்ணினர்.

ஹேவத்ஸா:=ஓபிள்ளைகளே!

க்ஷணமாத்ரம் = நொடிப்பொழுது

திஷ்டத=இருங்கள்

ஜ்யேஷ்டஸ்நுஷாம்=மூத்தமருமகளை

ஆஹூய=அழைத்து

அந்நம் தாபயாமி = அன்னத்தை வைக்கச்செய்கிறேன்

தத்வாக்யம் = அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட

பாலகாஸ்ஸர்வே = பிள்ளைகளெல்லாரும்

அர்த்தக்ஷணமபி = அரைக்ஷணங்கூட

வயம்=நாங்கள்

நஸஹாமஹே = பொருக்கோம்

த்வமேவ=நீயே

ஆகத்ய=வந்து

அந்நம் வ்யஞ்ஜநம்=சாதத்தைதவையும்

இத்தம்=இப்படியாக

க்ருத்ரிமரோதநாநி=மாய அழுகையை

அகார்ஷு:=செய்தார்கள்.

தத:=அதற்குபிறகு

காலயாபநார்த்தம் =காலங்கழிக்கும்பொருட்டு

ஶர்க்கரா கதலீ ப்ருஷ்டசணகாதிபி: = சர்க்கரைவாழைப்பழம், வறுத்தகடலைமுதலியவைகளால்

பாலகாந்=பிள்ளைகளை

ஶநை:=மெள்ளவாக

அநுநீதவதீ = ஓயச்செய்தாள்

ஹே ரங்கநாயகி = ஓரங்கநாயகி
கிம் கிம் கரோஷி = நீயென்ன செய்கின்றாய்
ஶதக்ருத்வ꞉ = நூறுவிசை
ஆஹூதாபி = கூப்பிடப்பட்டவளாயினும்
நாகச்சஸி = வரமாட்டாய்
ஶ்வஶ்ரூ꞉ = மாமி
நஶ்ருணோஷி - கேழ்க்கவில்லை
தவ = உனக்கு
பாதிர்யம் = காதடைப்பு
ஆகதம் கிம் = வந்ததாஎன்ன
நஹி நஹி = இல்லை இல்லை
அத்ர = இங்கே
பஹவ꞉ = அநேகவிதங்களாக
க்ரீடந்தம் = ஆடுகின்ற
பாலகாநாம் = பிள்ளைகளுடைய
கோலாஹலவஶேந = உறத்த எரச்சலால்
நஶ்ருதம் = கேழ்க்கப்படவில்லை
அயமஹமாகதம் = இதோ நான் வந்தேன்.
ஏதே பாலகா꞉ = இப்பாலர்கள்

க்ஷுதிதா꞉ = பசியுடையவர்களாக
ஆஹாரம் = பிரசாதத்திற்காக
மாம் பீடயந்தி = என்னைவருத்துகின்றார்கள்
ஏதாந் நீத்வா = இவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய்
க்ருஹாப்யந்தரே = வீட்டிற்குள்
உபவேஶ்ய = உட்காரவைத்து
ரஜதகம்ஸாந் = வெள்ளித்தட்டைகிண்ணிகளையும்
ரஜதபாஜநாநி ச = வெள்ளிக்கிண்ணங்களையும்
ஸ்தாபயித்வா = வைத்து
தேஷு பாத்ரேஷு = அக்கிண்ணங்களில்
அந்நம் நிக்ஷிப்ய = சாதம்வைத்து
ததுபரி = அதன்பேரில்
ஸர்பி꞉ = நெய்
ஸரம் = ஏடு
நவநீதம் = வெண்ணெய்
ஜம்பீராவஷம்ஶாதிகம் ச = எலுமிச்சங்காய் ஊறுகாய் முதலான

பரிவேஷய = பரிமாறும்

ஸ்வயம்போஜநாஸமர்த்தாநாம் = தங்களால்சாப்பிடப்படாத குழந்தைகளுக்கு

வக்த்ரேஷு = வாயில்

கபளம் நிக்ஷிப்ய = உறுட்டியூட்டி

போஜநம் காரய = சாப்பிடச்செய்யும்.

அநந்தரம் = பிறகு

ஹஸ்தாதிகம் = கைகள் முதலானவைகளை

ப்ரக்ஷால்ய = அலம்பி

உச்சிஷ்டபாத்ராணி = எச்சக்கிண்ணிகளை

ப்ரக்ஷால்ய = கழுவி

அந்தர்நிக்ஷிப்ய = உள்ளேவைத்து

பக்தசேஷம் = சாப்பிட்டயிடத்தை

கோமயேந = பசுஞ்சாணத்தால்

சோதய = சுத்திபண்ணும்

ஸமீசீநம் = நல்லது

ததைவ = அப்படிக்கே

கரோமி = செய்கின்றேன்.

போ கநகவல்லி = ஓகநகவல்லி

தவநியுக்தம்கார்யம் = உனக்கு இட்டவேலை

ஆஸீத் கிம் = ஆச்சுதா என்ன

த்வம் தூஷ்ணீமேவாஸிதா = நீ சும்மாவேயிருந்தாய்

குத: = எதனால்

இயச்சைதில்யம் = இத்தாமதம்

தே ப்ராப்தம் = உனக்குவந்தது

தவநியுக்தம்கார்யம் = உனக்குசொன்னவேலை

கர்த்தும் = செய்கிறதற்கு

நசக்நோஷிசேத் = வல்லவளாகாமற்போய்விடுவேயேயாகில்

இதோபஸர = இவ்விடத்தைவிட்டுப்போ

தத்கார்யம் = அந்த காரியத்தை

அந்யயா = வேறொருத்தியால்

காரயாமி = செய்விக்கின்றேன்.

போ ச்வச்ரு: = ஓ மாமி

மா குப்ய: = கோபம்செய்யாதிரும்

அஹம் = நான்

த்வம் நியுக்தகார்யகரணாவஸரே = நீ சொன்னவேலைசெய்யும்பொழுது

ஸ்தந்யபாநஸமயே = முலையுண்ணுதற்கு

பாலக꞉ = குழந்தை

ஆகத்ய = வந்து

ஸ்தந்யம் தேஹீதி ருதந் = பால்கொடுவென் றழுதுகொண்டு

மாமவலம்ப்ய = என்னைத்தடுத்துக்கொண்டு

ஸ்தித꞉ = இருக்கிறான்.

அத꞉ = அதனால் [கும்

சலிதுமபி = அசைகிறதற்

அஶக்தாஸ்மி = வல்லமையற்றவளாகயிருக்கிறேன்.

பாலம் = பையனை [ல்லி

உபலாள்ய = பிரியவனஞ்சொ

ஸ்வாமிந்யேவ = துரையாகவே

பவந்நியுக்தகார்யம் = நீர் சொன்ன வேலையை

கரோமி = செய்கிறேன்.

ஹே ருக்மிணி = ஓருக்மணி

இத ஆகச்ச = இக்குவா

இதாநீம் = இப்போது

பாகஶாலாயா꞉ = சமயல்வேலை

ஜாதம் = ஆயிற்று

கோஷ்டாகாராத் = கூண்டியிலிருந்து

ஶாலிதண்டுலாந் = நல்ல அரிசியை

ஶூர்பகே = முறத்தில்

உத்தர = எடுத்துவையும்

ஹே பாமே = ஓபாமா

சுல்ல்யாம் = அடுப்பில்

ப்ராஷ்ட்ரம் = வரவோட்டை

நிதாய = வைத்து

முத்காந் = துவரையை

பர்ஜயித்வா = வறுத்து

யந்த்ரேண = எந்திரத்தால்

விதலீகுரு = உடையும்

தத꞉ = அதற்குப்பின்பு

உலூகலே = உரலில்

முஸலேந = உலக்கையால்

விதுஷீக்ருத்ய = குத்தி உமி நீங்கச்செய்து

கண்டோலேஷு = கூடைகளில்

ஸ்தாபய = வையும்

ஹே பத்மவல்லி = ஓபத்மவல்லி

த்வம் = நீ

வாஸ்துகாதி ஶாகவிஶேஷாந் = அரக்கீரைமுதலானகீரைகளை
த்ருணக்ருமிரஹிதாந் க்ருத்வா = புல்புழுக்களில்லாதவைகளாகச்செய்து
சிந்தி = அரியும்.
ஹே ஸீதே = ஓ ஸீதா
ஸூரணாதிகந்தாந் = கருணைமுதலிய கிழங்குகளையும்
கூஷ்மாண்ட வார்தாககாரவல்லீ படோலிகா கதலீபலாதீநி ச = பூசணி, கத்திரி, பாகல், பொடல்வாழை முதலிய காய்களையும்
யதாயோக்யம் = தகுந்தபடியாக
ஸம்ஸ்க்ருத்ய = அறுத்து
பாத்ரேஷு = பாத்திரங்களில்
ஸ்தாபய = வையும்
ஹே மஹாநஸாதிப = ஓமடப்பள்ளிக்கதிகாரி
கிமர்த்தம் தூஷ்ணீம் திஷ்டஸி = என்னசும்மாயிருக்கிறாய்?

பாக: ஸம்பந்ந: = சமையல்வேலையாச்சுது
ஸூபகாராந் = சமையல்காரரையும்
ஜலவாஹகாந் = ஜலம்கொட்டுமவர்களையும்
ஆஹூய = அழைத்து
ஸ்வஸ்வவ்யாபாரேஷு = அவரவர்கள் வேலைகளில்
நியுங்க்ஷ்வ = உத்திரவுசெய்யும்
அம்ப = அம்மா
பூர்வமேவ = முன்னமேயே
பக்ஷ்யகாராதீந் = மாப்பண்டம்செய்வன முதலியவர்களை
ஆஹூய = அழைத்து
ஸ்வஸ்வவ்யாபாரேஷு = அவரவர்வேலைகளில்
நியோஜிதம் = விட்டேன்.
இதாநீம் = இப்போது
கிஞ்சித் விஜ்ஞாபநீயமஸ்தி = ஒருமனுவுள்ளது
ஹே மஹாநஸாதிப = ஓ பாகசாலாத்யக்ஷனே
கிம் விஜ்ஞாபநம் = என்ன அந்தமனுவு

ஶ்ருணோதி=சொல்லும்.
அம்ப=அம்மா
அத்யதிநே=இன்றையதினத் [தில்
கதி தண்டுலா: = எவ்வளவரிசி
கியாந்ஸூப: = எவ்வளவு பருப்பு
பாசயிதவ்யா:=சமைக்கத்தக்கவை
பஶ்வபூர்வேத்யு: நேற்றைப்பார்க்கிலும்
அத்யதிநே= இன்றையதினத் தில்
அதிகப்ராஹ்மணா: = விசேஷமாய்பிராமணர்கள்
ஸமாகதா இதி = வந்திருக்கின்றார்களென்று [கேட்டேன்.
ஶ்ரூயதே = கேழ்விப்பட்ட
அத: = அதனால்
பாயஸ்ய உபரி த்ரோணவ ரிமிதான் தண்டுலான்= புட்டிக்குமேல் இரண்டுமரக்காலரிசியும்
த்வைகவயபரிமித:=இரண்டுமரக்கால்
ஸூபஞ்ச=பருப்பும் [யும்
பாசய = சமைக்கச்செய்

ஶாகாதிகஸர்வபூர்வேதி=சாதமுதலிய எல்லாவற்றையும்
பஶ்வபூர்வேத்யு: = நேற்றைப்பார்க்கிலும்
அதிகம்=விசேஷமாக
ஶ்ருபய=பக்குவம்செய்யும்
ஓதநம்=சாதத்தை
நிஶ்ஶேஷவ்யூத யவாகம் = நன்றாய்கஞ்சிகாணும் படிக்குவடித்தும்
பரஸ்பரஸக்த வலயாகம் = ஒன்றோடொன்று சோராத பருக்கைகளாயிருக்கும் படிக்கு
அதிஶுஷ்கஞ்ச=மிகவுமிருதுவாயும்
பாசய = சமைக்கச்செய்யும்
ஸூபம்=பருப்பை
நவநீத ஸவர்ணம் = வெண்ணெயைப்போல் மைய்யாகவும்
ஸுவர்ணஸவர்ணஞ்ச = பொன்வர்ணமுள்ளதாக
ஸுஸித்தம் = நன்றாய் வெந்ததாகவும்
காரய=செய்யச்செய்யும்.

நாநாவிதாநி = அனேகவிதங்களான

ஶாகாதீநி = கறிகள்முதலானவைகளை

ஸம்யக்பக்வாநி = ஸரியான உப்போகூடினதாகவும்

க்வதித ஹவிஷி ஹிங்கு ஜீரக மரீசீஸர்ஷபாதிபி: ஸம்ஸ்க்ருதாநி = காய்ச்சப்பட்ட நெய்யில் வருத்தகாயம் சீரகம், மிளகாய், கடுகுமுதலானவைகளால் தாளிக்கப்பட்டதாகவும்

காரய = செய்யச்செய்யும்

அம்ப ஸமீசீநம் = அம்மாநல்லது

த்வயா = உன்னால்

யதா ஆஜ்ஞாபிதம் = எப்படி வுத்தரவு செய்யப்பட்டதோ

ததைவகாரயாமி = அப்படிக்கே செய்விக்கிறேன்

அஹம் கச்சாமி = நான்போகின்றேன்.

தயா = அவளால்

ஏவம் = இப்படியாக

நியுக்த: = உத்திரவு செய்யப்பட்ட

பௌரோகவ: = மடைப்பள்ளிக்கதிபன்

மஹாநஸம் = சமயல்வீட்டில்

ப்ரவிஶ்ய = சென்று

போ ஸூபகாரா: = ஓ சமயற்காரரே

ஸர்வேபவந்த: = நீங்களெல்லாரும்

லக்ஷ்மீதேவ்யா: = இலக்ஷ்மிதேவியுடைய

ஆஜ்ஞாநுஸாரேண = உத்தரவின்படிக்கு

ஓதநஸூபஶாகாதீநி = சாதம் பருப்பு, காய்கறிகள் முதலானவைகளை

ஸம்யக் = பக்குவமாய்

குருத = செய்யுங்கள்.

ததைவகுர்ம: = அப்படியே செய்கிறோம்.

தர்ஹி = ஆனால்

கிமர்த்தம் = என்னத்திற்கு

தூஷ்ணீம்பாவ: = சும்மாயிருப்பது

உத்திஷ்டத = எழுந்திருங்கள்

வஹ்நிமாஹ்ருத்ய = நெருப்புகொண்டுவந்து
அதிஶ்ரயணீஷு = அடுப்புகளில்
ப்ரக்ஷிப்ய = இட்டு
ததுபரி = அதின்மேல்
கரீஷாநி = எரிமுட்டைகளையும்
ஶுஷ்கேந்தநாநிச = உலர்ந்தகட்டைகளையும்
ந்யஸ்ய = அடுக்கி
ஸம்யக் = நன்றாக
ப்ரஜ்வாலயத = எரியிடுங்கள்
அஹோ பரிசாரகா = அடாஏவலாளி
தண்டுலாந் = அரிசிகளை
ஸம்யக்ப்ரக்ஷால்ய = நன்றாககழுவி
நிகடம் நய = அருகேகொண்டுவா
அஹோ ஸூபகாரா: = ஓய் மாப்பண்டம் செய்பவர்களே
காலாதிக்ரம: = நாழிகைஆச்சுது
ந ஜ்ஞாயதேவா = தெரியவில்லையா ?
ஶீக்ரம் = துரிதமாக
கோதூமாந் = கோதுமைமுதலானவைகளை
யந்த்ரை: = எந்திரங்களினாலும்
மாஷாதீந் = உளுந்துமுதலானவைகளை
உலூகலேஷு = உரல்களினாலும்
உபமர்த்ய = அரைத்து.
க்வதிததைலேஷு = காய்ந்தஎண்ணெய்களில்
அபூபாதீந் = மாப்பண்டங்களை
குருத = செய்யுங்கள்.
அஹோ ஸூதா: = ஓ சமையற்காரரே
தஶகடவர்திக்ஷீரேண = பத்துக் குடங்கள்பாலினால்
பாயஸம் = திருக்கண்ணமுதை
குருதேதி = செய்யுங்களென்று
ஆஜ்ஞாபிதவாந் = கட்டளையிட்டார்.
தே ததேத்யாஹு: = அவர்கள் அப்படிக்கேயென்று மொழிந்தனர்

அத்ராந்தரே = இதற்குள்
ராஜாஜ்ஞா = இராஜன் மொழிந்தான்
அத꞉பரம் = இனிமேல்
வேங்கடாசார்யநிஜவ்ருத்தாந்தம் = வெங்கடாசாரியருடைய தினநடக்கையை
கத²யதி = சொல்லுமென்று
விப்ர꞉ கத²யதி = அந்தணன் சொல்லுகின்றான்
ஸ தாவத் = அவரால்
ப்ராஹ்மே முஹூர்த்தே = விடியற்காலத்தில்
ப்ரபுத்ய = நித்திரை விழித்துக்கொண்டு
ஸ்வேஷ்டதேவதாம் = தன் இஷ்டதெய்வத்தை
ஹ்ருதயே = மனதில்
த்யாயந் = தியானித்துக்கொண்டு
உத்தாய = எழுந்து
பஹி꞉ப்ரதேஶம் ப்ரதி = வெளியை நோக்கி
கத்வா = போய்
ம்ருத்திகாஶௌசாதிகம் = மண்ணினல் சுத்திசெய்கிறது முதலியவை
பரிஸமாப்ய = முடித்துக்கொண்டு
க்ருதமுகப்ரக்ஷாலந꞉ = வாயைக்கொப்பளித்துக்கொண்டவனாய்
தந்ததாவநாதிகம் = பல் துலக்கல் முதலியவைகளை
க்ருத்வா = செய்து
தத்ர நத்யாம் = அங்கிருக்கும் நதியில்
ஸ்நாத்வா = குளித்து
ஶுத்தவஸ்த்ரே = சுத்தியான வஸ்திரங்களை
த்ருத்வா = உடுத்து
ஸந்த்யாவந்தநஜபாதிகம் = சந்தியாவந்தன ஜபம் முதலியவும்
க்ருத்வா = முடித்து
ஶ்ரீவரதராஜ ஸ்வாமி ஸந்நிதிம் ப்ரதி = ஶ்ரீவரதராஜ ஸ்வாமி ஸந்நிதியை நோக்கி
கத்வா = சென்று
ஶ்ரீவரதராஜஸ்வாமிநம் = ஶ்ரீவரதராஜசுவாமியை
ஸபரிவாரம் = கூட்டத்துடன்கூட

𑌉𑌪𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯=சேவித்து
𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 = அகத்துக்கு வந்து
𑌪𑍀𑌠𑍇=மணையில்
𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯=உட்கார்ந்து
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌹𑍂𑌯=சிஷரை அழைத்து
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃=நீங்கள்
𑌪𑌾𑌠𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂=வாசிப்பதற்கு
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣 𑌮𑌹𑌾 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿=வியாகரண பாஷ்யமுதலான புஸ்தகங்களை
𑌆𑌨𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂=கொண்டுவரக்கடவது
𑌆𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿=கொண்டுவரப்பட்டன
𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿=ஆனால்
𑌪𑌾𑌠𑌂=பாடத்தை
𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂=ஆரம்பியுங்கள்
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 = இப்படியாகச் சொல்லி
𑌮𑌹𑌾 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾=மகாபாஷ்யமுதலானவைகளால் [ச்சே
𑌯𑌾𑌮𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌗𑌮𑌯𑌤𑌿= ஜாமமாக

𑌶𑌨𑍈𑌃=மெள்ள
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃=இலக்ஷ்மம்மாள்
𑌆𑌗𑌤𑍍𑌯=வந்து
𑌭𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑌤𑍀 = பயத்தோடுகூடினவளாக
𑌪𑌾𑌕𑍋𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 = சமையலாச்சுது
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 = பிராம்பணர்கள்
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿= வந்திருக்கிறார்கள்.
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍=ஆகையால்
𑌯𑍂𑌯𑌂=நீங்கள்
𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 = மாணாக்கர்களோடுகூட
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌤𑌿 = ஸ்நானம்செய்யுங்களென்று
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 = மனுவுசெய்துகொள்ளுவாள்.
𑌤𑌤𑌃=அதற்குபிறகு
𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 = நல்லதென்று சொல்லி
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂=சிஷரோடுகூட
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾=நீராடி
𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃=மத்

தியானமாக வேண்டியவ
னுஷ்டானங்களை
நிவர்த்ய=முடித்து
ஸமவதாராதநம் = பகவதா
ராதனையும்
க்ருத்வா=செய்து
ஹே ப்ராஹ்மணா: = ஓபி
ராமணர்களே
யூயம்=நீங்கள்
அதிக்ஷாந்தா:=மிகவும் விடாய்
ப்பட்டவர்கள்
பபூவித=ஆனீர்கள்.
க்ஷந்தவ்யம் = பொருத்தருள்
வீர்களாக
போஜநாய = போசிப்ப
தற்காக
ஆகச்சத = வாருங்களெ
ன்று
ஸாதரம்=அன்போடு
ஆஹூய=அழைத்து
ஆகதாந்=வந்த
ப்ராஹ்மணாந்=விப்றரை
பீடேஷு=மணைகளில்
உபவேஶ்ய=இருத்தி
ஹே பவந்தோ = ஓ வ
ண்டசாலைக்கதிபதி

ப்ராஹ்மணாஸ்ஸர்வே=வேதி
யரெல்லாரும்
ஸம்வேஶிதா: = உட்கார
வைக்கப்பட்டனர்
ஸர்வேப்ய=அனைவருக்கும்
கதலீபத்ராணி= வாழையி
லைகளை
விஸ்த்ருதாநி கரோமி=விரிவா
கப்போடும்
ஸூபகாராந்= சமயற்கா
ரரை
ஆஹூய= அழைத்து
ஸர்வாணி ஸூபஶாகா
தீநி = பருப்புகறியமுது
முதலியவெல்லாம்
அவிஸ்ம்ருத்ய=மறவாமல்
யதேஷ்டம்=வேண்டுமட்டும்
பரிவேஷயதேதி = பரிமா
றுங்களென்று
ஆஜ்ஞாபய = உத்திரவுசெய்
யும்
சட்நம்=துகையல்
லவணாவதம்ஶாதிகாநி =
உப்பு ஊறுகாய் முதலி
யவை
ஶிவரிண்யஸ்ச=தைரோடுசேர்

க்கரைசேர்ந்த பச்சடிகள்
பரிவேஷிதா வா=வட்டிக்கப்பட்டனவா
பரிவேஷிதா꞉ = பரிமாறப்பட்டன.
பாயஸம்=பாயஸம்
விவிதாபூபா꞉=நானாவிதங்களான மாப்பண்டங்களும்
பரிவேஷிதா வா = பரிமாறப்பட்டனவா ?
பாத்ரேஷு=தொன்னைகளில் [ரையில்
யதேஷ்டம் = போதுமானவ
க்ருதம் பரிவேஷிதம் வா = நெய்விடப்பட்டதா
யாநி போஜநார்த்தம் ஆநீதாநி=ஏதேது சாப்பாட்டுக்காககொண்டுவரப் பட்டனவோ
தாநி ஸர்வாணி= அவையெல்லாம்
பரிவேஷிதாநி= வட்டிக்கப்பட்டன.
ஹே உபாத்யாய=ஓஉபாத்தியாயனே

ப்ராஹ்மணேப்ய꞉= வேதியருக்கு
ஆபோஶநம் தத்வா= ஆபோசனங்கொடுத்து
ஶ்ரீ வரதராஜ ஸ்வாம்யர்பணம் அஸ்து = ஸ்ரீவரதராஜருக்கு அற்பணையாகும் மனது
உதகதாராம்=நீர்மாற்றி
விஸ்ருஜ்ய=விட்டு
ஹே ப்ராஹ்மணா꞉= ஓவேதியர்களே
பவந்த꞉=நீங்கள்
பரிஷேசநம்= பரிஷேசனத்தை
க்ருத்வா=செய்து
ஆபோஶநம் = ஆபோசனத்தை
க்ருஹீத்வா=உட்கொண்டு
போஜநம்=சாப்பாட்டை
ஆரபத்வம் = ஆரம்பிப்பீர்களாக
ஸமீசீநம்=நல்லது
புஞ்ஜீமஹி = சாப்பாடுசெய்கின்றோம்
யூயமபி=நீங்களும்

போஜநம்=சாப்பாடு

குருத=செய்யுங்கள்

ஏவம் ப்ராஹ்மணாநுஜ்ஞயா=இப்படிக்குபிராமணர்களனுமதியால்

ஸ்வயமபி=தானும்

புங்க்தே=சாப்பாடுசெய்கின்றார்.

தத:=அதற்குபிறகு

ஹே ப்ராஹ்மணா:=ஓ அந்தணர்களே

க்ருதஸூபசாக ரஸாலாபாயஸ ஸம்யாவாதீநாம்மத்யே=நெய், பருப்பு, கறிகள் பச்சடிகள் பாயசம் மாப்பண்ட முதலியவைகளில்

பவதாம்=உங்களுக்கு

யத்யத்=எதேது

இஷ்டம்=பிரியமானதோ

தத்தத் = அவ்வஸ்துக்களை

ஸங்கோசம்விஹாய = கூச்சம்விட்டு

ஸ்வீகர்தவ்யம்=பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியது.

ஹே மஹாபுண்யாத்மந் = ஓ புண்ணியவானே!

ஸர்வாண்யபி=எல்லாம்

பூர்வமேவ = முன்னமேயே

ஆதிக்யேந=விசேஷமாக

பரிவேஷிதாநி= வட்டிக்கப்பட்டன.

தேஷாமேவ=அதுகளுக்கே

அஸ்மத்குக்ஷய: = எங்கள்வயறுகள்

ந பர்யாப்தா: = போதவில்லை.

புந:=மறுபடி

கை:குக்ஷிபி:= எவ்வயறுகளினால்

புஞ்ஜீமஹி=சாப்பிடுவோம்.

இத:பரம்=இனிமேல்

ததிமாத்ரம்=தயிர்மாத்திரம்

தேயம்=கொடுக்கக்கடவது.

ஸமீசீநம்=நல்லது.

தத:=அதற்குபிறகு

ஸூபகாரா: = சமையற்காரர்

கநீபூதம் ததி = கட்டித்தயிரை

யதேஷ்டம் = போதுமானவரையில்

பரிவேஷிதவந்த: = வட்டித்தார்.

அநந்தரம் = அதற்குபின்பு

ப்ராஹ்மணா: = வேதியர்கள்

ஸந்த்ருப்தம் ஹ்ருத்யா = நெஞ்சளவுசாப்பிட்டு

உத்தராபோசநம் = உத்தராபொசனத்தை

ஆதாய = வாங்கிக்கொண்டு

உத்தஸ்து: = எழுந்தனர்.

தத: = அதற்குபிறகு

ஹஸ்தப்ரக்ஷாளனாதிகம் க்ருத்வா = கையலம்புதல்முதலியவை செய்துக்கொண்டு

விசித்ரகம்பளேஷு = இரத்தினகம்பளங்களில்

ப்ராஹ்மணாஸ்ஸர்வே = வேதியரெல்லாரும்

உபவிசந்தி = உட்காருகின்றார்கள்.

தத: = அதற்குபிறகு

யஜமாந: = எஜமானன்

கஸ்தூரீகுங்குமாதிவாஸனாவாஸித ஸ்ரீகந்தம் = கஸ்தூரி குங்குமபூமுதலான வாஸனை திரவியங்களால் பரிமளிக்கின்ற சந்தனத்தை

ப்ராஹ்மண காத்ரேஷு = வேதியர் தேகங்களில்

விலிப்ய = பூசி

புஷ்பமாலிகா: = பூமாலைகளை

தத்வா = கொடுத்து

ஏலாலவங்கப்ரப்ருதீனி = ஏலம்லவங்கம்முதலியவையோடுசேர்ந்த

தாம்பூலானி தத்வா = தாம்பூலங்களைக்கொடுத்து

ஸர்வேப்ய: = எல்லவருக்கும்

நமஸ்க்ருத்ய = நமஸ்காரஞ்செய்து

தேஷாமாஜ்ஞாமாதாய கமனஸமயே = அவர்கள் சிலவு பெற்றுக்கொண்டு போகச்சே

பஞ்சஷாணி பதானி = ஐந்தாறடிகள்

தானநுவ்ரஜ்ய = அவர்களை நெருங்கி

வா நீ:=மறுபடியும்
விசித்ரகம்பளே = இரத்தின கம்பளியில்
ஸமாஸீநம்=உட்கார்ந்தவனை
ஸ்வபார்யா உபதத்த தாம்பூலம் = தன் பத்தினிகொடுத்த தாம்பூலத்தை
ஸ்வீகுர்வாணம்= பெற்றுக்கொண்டு
கிஞ்சித்காலம் = கொஞ்சநேரம்
ஸ்வபார்யாக்ருத ஶுஶ்ரூஷாம் = தன்மனைவியால் செய்யபபட்ட பணிவிடையை
அநுபவந் = கைகொண்டு
புத்ரபௌத்ராதிபிஃ பரிவேஷ்டிதம் = புத்திரபௌத்திராதிகளால் சூழப்பட்டவனை
ஸ்தித்வா=இருந்து
அநந்தரம்= பிறகு
ஸாயம் ஸந்த்யாவந்தநாதிகம் க்ருத்வா = சாயங்காலசந்தியாவந்தனமுதலிய காரியங்களைச்செய்து
பந்துஜநைஸ்ஸஹ ஸர்வே நவஸாகம் = பந்துஜனங்களோடுகூட
யதேஷ்டம் = வேண்டியவரையில்
கோக்ஷீரஸம்மிஶ்ரம் = பசுவின்பாலோடுகூட
புக்த்வா=போசித்து
பந்துப்யஃ = சுற்றத்தாருக்கு
தாம்பூலாதிகம்= தாம்பூலமுதலியவை
தாபயித்வா=கொடுப்பித்து
ஸ்வயம்=தானும்
தாம்பூலம்ஸ்வீக்ருத்ய = தாம்பூலம்பெற்றுக்கொண்டு
பார்யாஸஹ= பத்தினியுடன்கூட
ஶய்யாயாம்=படுக்கையில்
ஶேதே=படுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்.
ப்ரத்யஹம்= தினந்தோறும்
ஏவமேவ = இவ்வண்ணமாகவே
குர்வாணம் = செய்துகொண்டு

ப்ரமோதநம் = மிகுந்தகளிப்பை

அநுபவதி = அனுபவிக்கின்றார்.

இதி = இப்படியென்று

ப்ராஹ்மண꞉ = அந்தணன்

க்ருஶ꞉ = மெலிந்தனன்.

ஸம்ஸ்க்ருதபாஷாதர்ஶீ

ஸம்பூர்ணாவலீ꞉.

சாஸ்த்ரஸஞ்ஜீவினீ பிரஸ்.

பிரகடனம்.

இதனால் ஸகலாஸ்திகஜனங்களுக்கும் தெரிவிப்ப தென்னவெனில் :- இம்முத்திராக்ஷரசாலையில் இப்புஸ்தகமும், இன்னும் கிரந்தம், தமிழ், தெலுங்கு புத்தகங்களும், வர்த்தகர்களுக்கும், சில்லரை விர்ப்பனைக்கும் சித்தமாயிருக்கிறபடியால் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்டிருக்கும் விலாஸத்திற் கெழுதி வீ. பீ. போஸ்டு மூலமாக வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

ரப் காபி விலை அணா 4.

கிளேஸ் காபி விலை அணா 6.

இப்படிக்கு:

தி, சுவாமிநாத சாஸ்திரி,

"சாஸ்த்ர ஸஞ்ஜீவிநீ பிரஸ்"

நெ. 313, தங்கசாலைத்தெருவு, மதாாஸ்.

MADRAS.